

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDBYDELSESSKRIFT

TIL

AFGANGS- OG AARSPRØVERNE

I

SORØ AKADEMIS LÆRDE SKOLE

I JUNI OG JULI 1892.

INDHOLD: 1. Pindars nemeiske Oder, oversatte af M. Rosing.
2. Efterretninger om Skolen og Opdragelsesanstalten
af Rektor.

SORØ.
F HAÜSERS BOGTRYKKERI.

INDBYDELSESSKRIFT

TIL

AFGANGS- OG AARSPRØVERNE

I

SORØ AKADEMIS LÆRDE SKOLE

I JUNI OG JULI 1892.

INDHOLD: 1. Pindars nemeiske Ode, oversatte af M. Rosing.
2. Efterretninger om Skolen og Opdragelsesanstalten
af Rektor.

SORØ.
F. HAÜSERS BOGTRYKKERI.

Pindars
nemeiske Oder,

oversatte

af

M. Rosing.

De nemeiske Lege

holdtes i Nemea i Landskabet Argolis paa Peloponnes mellem Kleonai og Phlius i en Cypreslund, der hørte til Zeus's Tempel. Efter Sagnet stiftedes de ved de syv Fyrsters Tog mod Theben til Ære for den af en Slange dræbte Dreng Opheltes, en Søn af Lykurgos, Konge i Nemea. Da de syv Fyrsters Hærskarere drog gennem Lykurgos' Land, traf de nemlig, da de led af Tørst, Kongens Slavinde Hypsipyle fra Lemnos, som var Amme for Kongens Søn Opheltes og havde Drengen hos sig. Hun lod Drengen ligge for at vise dem en Kilde, og, mens hun var borte, blev Drengen dræbt af en Slange. Argiverne stiftede nu til Ære for Drengen, som de kaldte Archemoros, de nemeiske Lege. Senere skal Herakles efter at have dræbt den nemeiske Løve have fornyet Legene og indviet dem til Zeus. Efter Slaget ved Marathon holdtes Legene til Ære for de i dette Slag faldne Grækere, og da blev en Krans af Selinon-Plantens Blade Seirsprisen istedetfor den tidligere Krans af Oliventræets Blade. Paa Pindars Tid ordnede Borgerne i Kleonai disse Kampelege og indsatte Kampdommere, siden havde Argiverne denne Ret. Festen fandt Sted ved Midsommerstid i hvert Aar, der betegnedes med ulige Tal. Der holdtes baade musiske og gymniske Lege og Væddekjørsler og Væddeløb.

Iste nemeiske Ode.

Oden er sandsynligvis skreven Ol. 76,4 (473) før den 9de nemeiske Ode, der er skreven til Ære for den samme Seirherre, Chromios, en Søn af Agesidamos. Chromios var en anseet Mand i Ortygia (Syracus), hvor denne Sang blev sunget foran Porten til hans Hus. Tyrannen Gelon havde overgivet ham Formynderskabet for sin Søn og givet ham sin egen Søster til Hustru, og han udnævnte ham til Statholder i Byen Ætna. Oden begynder med en Hymne til Ære for Syrakus, hvorpaa Seirherren Chromios berømmes. Ved et Spring gaaer Digteren i 2den Eftersang over til at fortælle Heraklesmythen og ender med at skildre Herakles' salige Liv blandt Guderne. Grunden til, at Digteren valgte Heraklesmythen, var rimeligvis, som en af de gamle Fortolkere har ment, at Chromios, da han bestilte Sangen, har forlangt, at den Mythe, der efter Reglen skulde indflettes i Seirssangen, skulde være Mythen om Herakles, muligvis fordi Herakles var den, der paany havde indrettet de nemeiske Lege. Mod Sædvane ender Pindar Sangen med selve Mythen, det er som om han ikke vilde forstyrre ved nogen Tilføielse den skjønne Skildring af Herakles' salige Ro, hvorved han har løftet sine Tilhøreres Tanker over det dagligdags Liv.

1ste Strofe.

Alpheios' ¹⁾ hellige Hylested,

¹⁾ Alpheios var den største Flod paa Peloponnes. Dens hyppige Forsvinden i et underjordisk Lob synes at have givet Anledning til Sagnet om, at Flodguden forfulgte Nymfen Arcthusa, der flygtede for ham til Øen Ortygia, medens han fulgte efter hende under Havet. En Variation af dette Sagn synes her fulgt af Pindar; efter denne Variation var det den arkadiske Artemis, der forfulgtes af Alpheios til Ortygia, hvor der var et Tempel for Artemis Alpheiaia.

Du, Syrakuses Spire, Ortygias Ø,¹⁾
 Stedet, hvor Artemis boer,
 Du Delos' Søster,²⁾ Festsangen sød i sin Røst
 Her fra dig nu begynder
 Lovprisning stor af de vindsnelle Heste med Tak til Zeus,
 som har Ætna³⁾ kjær.
 Høit nu byder Chromios Vogn og Nemea
 For Daad, som Seiren vandt, at spænde Lovsangens Pris.

1ste Modstrofe.

Men Grundvold⁴⁾ lagdes af Guder her
 Med Mandens Dyder, Gave fra Guderne selv.
 Høit paa Berømmelsens Top
 I Lykke staaer han. Musaen pleier med Lyst
 Kampleg stor at erindre.
 Spred da nu Festglands paa Øen, som Persefoneia⁵⁾ fik
 af Olympens Drot,
 Da med lokket Hoved han tilnikked hende
 At smykkø her ved rige Byers kneisende Mur

1ste Eftersang.

Ypperste Ø blandt frugtbart Land, det fede Sikelien. Kro-
 nos' Søn
 Gav det tillige et Rytterfolk kraftigt, malmklædt Kampfærds
 Beiler tro,
 Med Olivenkrandsenes Guldblاد olympiske Seire ofte ogsaa
 smykk't det har.
 Ei ud jeg skjød løgnsvanger Pil, brugende Tiden god til
 mangt.

¹⁾ Ortygia var Øen, hvorpaa det ældste Syrakus var anlagt.

²⁾ Delos' Søster kaldes Ortygia, fordi begge Øer vare helligede til Artemis.

³⁾ Ætna nævnes, fordi Chromios var eller havde været Statholder der.

⁴⁾ Den Grundvold, Guderne har lagt, er Grundvolden til Chromios' Hæder.

⁵⁾ Persefoneia er Underverdenens Dronning.

2den Strofe.

Jeg traadte, syngende smukt, herhid
 Til Husets Dør, hvor Manden den gjæstfrie boer;
 Maaltidet velberedt staaer
 For mig i Huset, aabnet for Fremmede tidt.
 Skjæbnen gav ham den Lykke:
 Altid mod Dadlernes rygende Ild bar de gode Mænd ham
 jo Vand til Hjælp.
 En kan een Kunst, anden Slags Kunst kan en Anden,
 Ad lige Vei med medfødt Evne kæmpe man bør,

2den Modstrofe.

Thi Kraften hjælper ved Handling kun,
 Ved Raad Forstand til alt, hvad skal komme, at se
 Dem, som paa Vuggen dem fik.
 I Livet, Du har ført, Agesidamos' Søn,
 Begge Dele Du brugte.
 Ikke jeg elsker i Huset at have de store Rigdomme skjulte
 hen,
 Naar de er der, høit vil jeg leve og høre
 Min Ros, fordi jeg rakte Vennen hjælpsom min Haand.

2den Eftersang.

Frygt for vor Fremtid er jo fælleds Byrde for Mænd, der
 har Møie svar;
 Glad dog Herakles¹⁾ jeg holder mig til, og, mens jeg
 priser Dyden stor,
 Sagnet gammelt kalder jeg frem, at jo strax, da med Tvil-
 lingbrod'ren ud fra Moderens Bug
 Til Lyset kom Sønnen af Zeus, flygtende Føds lens bittre Ve,

¹⁾ Det synes her, som om Digteren ved den Maade, hvorpaa han knytter Herakles-Sagnet til den øvrige Del af Digtet, har villet tæste alle dem, der leve et anstrængt Liv, ved at vise Herakles' Løn efter hans Kampe.

3die Strofe.

Ei skjult for Hera paa gylden Stol
 I safranfarvet Svøb blev han lagt; men nu brat
 Gudernes Dronning foer op.
 Af Harme optændt sendte hun Slangerne did;
 Gjennem Porten den aabne
 Krøb de til lønlige Kammerrum bredt, mens de hided efter
 at slutte tæt
 Snelle Kjæbers Gab omkring Børnene begge;
 Men han med opreist Hoved prøved første Gang Kamp.

3die Modstrofe.

De tvende Slanger i Nakken greb
 Han der med begge Hænder, hvorfra ei var Flugt;
 Kværkede der af hans Haand,
 De Kæmpekroppe udaanded Livet tilsidst.
 Skrækkens lammende Pil nu
 Slog alle Kvinder, som hjælpende stod hos Alkmene;
 derfor hun selv nu sprang
 Op fra Leiets uden et Klædebon hurtig,
 Og der med ham hun værged dem mod Krybenes Kraft.

3die Eftersang.

Hurtig nu hid med Kobbervaaben iled Kadmeernes Fyrsteflok;
 Ogsaa Amphitryon,¹⁾ svingende Sværdet uden Skede, hid
 nu kom,
 Ramt af bittre Smerter, thi Sorgen, som gjælder En selv,
 Enhver jo trykker lige tungt,
 Men, hurtig glemt, Fremmedes Sorg volder ei Hjertet længe
 Kval;

4de Strofe.

Men delt han stod mellem Frygt og Fryd
 I bange Studsen. Aldrig seet Mod som og Kraft

¹⁾ Amphitryon var Alkmene's jordiske Ægteherre.

Saae han hos Sønnen jo der,
 Til Løgn af Guder gjort var jo Budenes Ord.
 Ud han Naboen kaldte,
 Ypperste Tolk for den høieste Zeus ved sit Ord, Teiresias,
 Spaamand god.

Han nu sagde ham og den samlede Skare,
 Med hvilke Skæbner hin vel mødes skulde i Kamp;

4de Modstrofe.

Hvormange Udyr med Vildhed grum
 Paa Land han dræbe skulde og ude paa Hav,
 Hvem af de Mænd, som med Svig
 Foer frem i Hovmod. Bittreste Død, var hans Ord,
 Give vilde han hver, thi
 Selv naar hist Guderne møde Giganter i Kamp paa
 Sletten ved Phlegras¹⁾ By,
 Sagde hin, hans straalende Lokker da skulde,
 Mens Spyd omkring ham ligned, helt besudles med Støv.²⁾

4de Eftersang.

Hvile skal han saa faae til Løn for Kampenes Møie i stille
 Fred,
 Uafbrudt, evig, og modtage Hebe ung og skjøn til Hustru god
 Hist i rig Lyksaligheds Bolig, og Bryllupet der hos Kronos'
 Søn, vor Herre Zeus,
 Han feire skal, prisende glad Saligheds Hjem, hvor nu
 han boer.

¹⁾ Phlegra laa i Thracien.

²⁾ Tankegangen i sidste Del af 4de Modstrofe er, at Herakles vil give alle Modstandere den bittreste Død, da han er saa stærk, at selv Guderne tage ham med i den frygtelige Kamp mod Giganterne.

2den nemeiske Ode.

Oden, der maaske kun er en Indledning til en større Festsang, er skreven til Ære for Timodemos, der havde seiret i Pankration i Nemea. Timodemos, Søn af Timonoos, hørte til en berømt Slægt. Han var født og opdraget paa Salamis, hvor hans Fader eiede Jord, men han hørte til Demen Acharnai i Attika. Sangen er sun-gen enten paa Salamis eller i Athen. Nogen bestemt Tid for Seiren og Odens Affattelse kan ikke angives. Det mærkelige ved Sangen er, at den ikke indeholder nogen Mythe, da det ellers var en Regel, at alle Seirssangene skulde indeholde en saadan. Digtets Korthed er den naturlige Grund til denne Afvigelse. Sangen er kun skreven i enkelte Strofer.

Som tidt før Homerider¹⁾ sang
 Om Zeus, som til Sangens Væv et Forspil,
 Modtog Manden, jeg priser, første Grundlag til Seiren,
 Bragt fra hellige Kampleg hjem, fra Zeus i Nemeas
 hellige Lund,
 Lovprist saa tidt i hellige Sange.

Endnu bør dog saa sandt, som før
 Hans Liv, der har gaaet uden Afvei
 Fædrenes Veie, har Hæder bragt det store Athenai,
 Isthmiadernes²⁾ bedste Pris han plukke sig ogsaa,
 Timonoos Søn,

Dernæst og Seire i pythiske Kampleg.

¹⁾ Homerider, en Sangerfamilie paa Øen Chios, som digtede paa Homers Vis eller foredrog hans Sange, senere kaldtes Rhapsoderne saaledes. Ligesom Rhapsoderne begyndte deres Sange med en Lovprisning af Zeus, har ogsaa Zeus, der gav Timodemos Seiren i Nemea, været Udgangspunktet for hans mulige senere Seire, som Digteren ønsker ham i anden Strofe.

²⁾ Isthmiaderne ere de isthmiske Lege.

At ei langtfra Pleiaders Flok,
 De bjergfødte Nymfer, gaaer Orion,¹⁾
 Passer godt. Men en Krigshelt kan og Salamis fostre,²⁾
 Hektor lærte det af Aias i Troia; men dig, Timodem-
 mos, gir Ry
 Nu for din Kraft Pankrations-Kampen.

Paa Mænd tappre til Daad var alt
 I Oldtid Acharnai rigt; i Kampleg
 Timodemos's Slægt er nævnt som ypperst af alle.
 Fire Gange de Seiren hentede hist ved Parnassos' knei-
 sende Top.³⁾

Men i den gjæve Pelops' Dale⁴⁾

Korinths Mænd dem har rakt til Løn
 Alt Krandsene otte, syv Nemea,
 Hjemme fler, end kan tælles, gav dem Zeus i sin Kampleg.
 Ham⁵⁾ I Borgere prise skal og saa Timodem for hæderlig
 Hjemkomst,

Syng da nu op med sødt stemte Toner!

¹⁾ Det noget dunkle Sted er aabenbart en Spøg af Pindar, beroende paa en Lighed i Navne og en Betydning af Navne, som ikke er mulig at gengive paa Dansk, idetmindste for mig. Pleiaderne, Atlas's Døtre vare Bjergnymfer eller Oreiader. De forfulgtes af Bjergjægeren Orion og forvandlede til Duer og derefter til Sjerner. Ligheden mellem Navnet paa Bjergnymfer og Orions Navn har vel fremkaldt Spøgen, saa meget mere som Pleiadernes Tal var 7 og Timodemos' Slægt nu havde vundet 7 Seire i Nemeas Bjergdal. Meningen er altsaa, ligesom Bjergjægeren Orion paa Himlen er stillet nær ved Bjergnymferne Pleiaderne, er det rimeligt, at Du, der hører til en Slægt, der har vundet mange Seire, ogsaa seirer.

²⁾ Denne Bemærkning om, at Salamis ogsaa fostrer Krigshelte, og Nævnelsen af Aias er kun føiet ind for at hædre Seirherrens Hjem.

³⁾ Her menes de pythiske Kampe.

⁴⁾ Her menes de isthmiske Kampe.

⁵⁾ Zeus.

3die nemeiske Ode.

Sangen er skreven til Ære for Aristokleidas, Aristophanes's Søn af en fornem Slægt paa Øen Ægina. Han havde seiret i Pankration i de nemeiske Lege. Om Tiden for Sangens Affattelse kan kun siges saa meget, at den maa være digtet, da Ægina endnu var fri. Af to Ord i den sidste Eftersang have de fleste Fortolkere villet slutte, at Sangen er skreven længe efter Seiren, da Aristokleidas alt var en gammel Mand, men disse to Ord fra-regnet, er der ikke det mindste i Sangen, der kan tale for den Fortolkning. Indholdet af Sangen er selvfølgelig en Lovprisning af Aristokleidas's gymnastiske Dygtighed og den Hæder, han derved bringer sit Land. Efterat Digteren i 1ste Eftersang har sagt, at Aristokleidas ved sin Daad har naaet alt, hvad en Mand kan naa, og udtrykt det ved sit Yndlingsbillede, at Ingen kan naa ud over Herakles' Støtter, begynder han at prise Herakles, men afbryder sig ved en Tiltale til sig selv og begynder saa en Forherligelse af Aiakidernes Slægt for derved at forherlige Ægina, deres Hjemstavn. Lovprisning af Peleus, Telamon og navnlig af Achilleus udgjør Odens mythiske Indhold. Slutningen er igjen en Ros over Seirherren og en Slags Undskyldning for, at Digtet kommer saa sent. Som man af Digtets Begyndelse kan ane, var Digtet bestilt til at være færdigt endnu i den Maaned, hvori Nemea-Festen holdtes, den er formodentlig saa først kommen henimod Slutningen af den fastsatte Termin til Seirherren, i hvis Hus den blev afsungen.

1ste Strofe.

O! hellige Musa! her jeg bønfaller dig, vor Moder,
Kom nu i nemeisk Festmaaned hen til gjæstfrie dorisk Ø.

Ynglingeskaren, vor Festsangs Tolk, fuld af Længsel nu staaer
 Ved Floden Asopos' Vand efter Røsten at høre fra dig.
 Den ene Daad har Tørst efter Et, den anden igjen
 Søger Andet, Seiren i Kampleg
 Elsker Sangen mest dog som Følgesvend ypperst
 Af de Krandsse, den vandt, og Dygtigheden, den viste.

1ste Modstrose.

Send Sangen med Rigdoms Væld fra Kløgten, som selv jeg eier.
 Datter, kjær for Himlens Herre, begynd nu Sangen, som
bringer Ros,
 Den vil jeg give til hines Røst, Lyren følge den skal,
 Og yndigt Værket skal blive til Hæder for Landet, hvor før
 De Myrmidoner boede, hvis Torv, fra gammel Tid kjendt,
 Ei Aristokleidas besudled
 Nu med Skjændsel, dengang Du ') styred hans Skjæbne,
 Da Pankrations stærke Kæmper ramte med Slag ham.

1ste Eftersang.

Lægende Hjælp for trættende Slag Seiren ham gi'r,
 Hvor dybt Nemeas Slette ligger.
 Hvis han er skjøn og lig hans Skjønhed hans Daad,
 Naaet har der Aristophanes' Søn, hvad en Mand kan
 Naa ved sin Daad; det ei er let over Hav veiløst længer at gaa
 Gjennem Støtterne ud, Herakles har sat, som sin priste
Søfarts yderste Vidner,")

2den Strose.

Gudlignende Helt; men Havets vældige Dyr betvang han,
 Gjennem grundet Vand han udfandt, hvor Strømmen aabned
til Hjemfart Vei,

') Her menes Musaen, som han siger har ført ham til Seiren og skjærmet ham.

") Naar Pindar vil sige, at en lykkelig Mand har naaet alt, hvad han kan forlange, bruger han oftere Udtrykket, at Ingen kan naa udover Herakles' Støtter.

Kjending af Landet han tog. Men Sjæl, bort fra Maalet
 Du slaarer
 Til hvilken fremmed Bjergspids Seiladsen nu hen? men
 nu flux,
 Saa er mit Bud, til Aiakos hen og hen til hans Slægt
 Bringe skal Du Musaens Gave.
 Høiest Retfærd følger mit Ord, naar jeg byder
 Nu de Gode at rose. Kjært at have kun fremmed

2den Modstrofe.

Bedst baader ei Mænd. Fra Hjemet søge Du skal dit
 Sangstof,
 Hæder skjøn til Lovsang passende fik Du til at besyngte sødt.
 Peleus, hin Drot, fandt sin Glæde god før i gammeldags Dyd,
 Da Landsen, ragende op over andre, han huggede sig
 Og tog Iolkos alene,¹⁾ mens ingen Hær var til Hjælp,
 Thetis ogsaa, Havgudens Datter,
 Tog ei uden Kamp han;²⁾ men Telamon kraftig
 Iolaos³⁾ gav Hjælp og Kong Laomedon styrted.

¹⁾ Da Peleus, Sønnen af Aiakos, med sin Broder Telamon havde dræbt sin Halvbroder, flygtede han først til Phthia i Thessalien og derefter til Iolkos i Thessalien, hvor Kong Akastos modtog ham. Dennes Dronning blev forelsket i Peleus, og, da hun ikke kunde forføre ham, bagvaskede hun ham for sin Ægtefælle. Denne efterstræbte hans Liv, men Peleus dræbte Akastos og bemægtigede sig Iolkos.

²⁾ I Almindelighed tillægges Havguder Evne til at forandre Skikkelse. Her er en Hentydning hertil, idet et ikke meget almindeligt Sagn fortalte, at Thetis for at undgaa Peleus forvandlede sig til forskellige Væsner, men efter Cheirons Raad holdt Peleus hende dog fast.

³⁾ Iolaos, Søn af Iphikles, Herakles' Broder, var dennes Ledsager og Hjælper i mange af hans Kampe. I Kampen mod Troia og Amazonerne var Herakles Hovedhelten; naar alligevel Iolaos her nævnes af Pindar og ikke Herakles, maa det enten have sin Grund i, at Pindar vil hædre Iolaos, der dyrkedes i Theben som en Heros, eller han følger et os ubekjendt Sagn.

2den Eftersang.

Ogsaa mod Amazoners Kraft fulgte han ham,
 Mod dem, som smeded Malm til Buer.
 Aldrig har Frygt, som Manden tæmmed saa tidt,
 Hæmmet Tankernes Styrke hos ham, thi det Ædle,
 Naar det er medfødt, veier tungt, men Enhver, oplært ikkun
 til Alt,
 Som en ubekjendt Mand med usikker Fod, snart for een
 Ting sværmer, snart for en anden.

3die Strofe.

Lyslokket Achilleus dels som Dreng i Philyras¹⁾ Bolig
 Drev sin Leg og dels han, slyngende Landsen tidt med det
 korte Jern,
 Hurtig som Vindene, Daaden stor øved der jo i Kamp
 Med Løver vilde, og Vildsvin han fæded, og slæbte afsted
 Til Kronos Søn, Kentauren,²⁾ hver endnu gispende Krop,
 Først som sex Aars Dreng, men saa siden
 Altid der Athene, den kjække, med Studsen
 Som og Artemis saae ham Hjorten dræbe, mens ikke

3die Modstrofe.

HundsHjælp han tog med, ei heller svigefuldt Garn han brugte;
 Seiren fik han kun ved Fødderne. Dette Ord har jeg hørt
 engang
 Fædrene sige: I Hulen hist, tækk't af Fjeldenes Tag,
 Har Cheiron, tankedyb, opfostret Helten Iason, og saa
 Han lærte der Asklepios³⁾ Lægemedlernes Lov,

¹⁾ En Datter af Okeanos, ved Kronos Moder til den vise Kentaur Cheiron.

²⁾ Cheiron.

³⁾ Asklepios, Lægekunstens Gud, Søn af Apollon og Koronis, en Datter af Kong Phlegyas i Thessalien. Asklepios havde et Tempel paa Ægina og især i Epidaurus, hvor der holdtes Kamplege til hans Ære, i hvilke, som det ses af Digtets Slutning, Aristokleidas havde vundet en Seir.

Den, som kræver Hænderne bløde.
 Dernæst holdt han Bryllup for Nereus's Datter¹⁾
 Med den straalende Livsfrugt; hendes ypperste Afkom

3die Eftersang.

Opfostred han og gav saa hans Sjæl Væxt i alt Godt,
 At, sendt ved Pust fra Havets Vinde
 Over til Troias Fod, han der skulde staa
 Fast mod Krigsraab blandt klirrende Landser af Lykers,
 Phrygers, Dardaners Folk og kæmpende mod Æthiopernes
 Spyd
 Med det Maal i sin Hu, at ei deres Fører, hin Fætter stærk
 til Hénelos, Memnon²⁾

4de Strofe.

Frelst skulde sin Hjemstavn gjense. Vidt Aiakiders Hæder
 Derfra³⁾ straalere. Zeus! fra dig deres Blod er, din er og
 Kampens Leg,
 Maalet for Sangen, som juble skal høit i Ynglingers Røst
 Om hjemlig Glæde; men Sangen med Rette jo tilkommer ham,
 Aristokleidas, ham, som ved herlig Øvelse gav
 Rygtet Øens Hæder at bære
 Samt hint Hus, Thearion⁴⁾ viet Apollon.
 Men ved Prøven først En faaer viist Fuldendelsen rigtig

4de Modstrofe.

Blandt dem, som han seirer over, Drengene blandt unge Drengene,

¹⁾ Thetis' og Peleus' Bryllup stod paa Pelion hos Cheiron.

²⁾ Tithon, Memnons Fader, og Priamos, Helenos' Fader, vare Brødre, begge Sønner af Laomedon.

³⁾ Derfra ∴ fra Achilleus' Bedrifter i Troia.

⁴⁾ Thearoi synes at have været et helligt Kollegium, til hvilket Aristokleidas hørte. Thearion var en offentlig Bygning, hvor disse Thearoi opholdt sig, og det stod i Forbindelse med den pythiske Apollons Tempel. Thearoi nævnes ogsaa i Mantinea, og i Tegea havde indtil Aaret 370 saakaldte Thearoi Ledelsen af Staten.

Manden mellem Mænd, blandt Ældre den Ældre, saadan
 som hver sin Del
 Fik, vi, den Slægt, som skal dø; i Tal fire Dyder har skabt
 Det Liv, som Dødsmærket har, som os byder at indse det klart,
 Hvad just for os er lagt.¹⁾ Disse Dyder mangler han²⁾ ei.
 Hil dig, Ven! Her sender som Honning
 Mælkeblandet, skummende fuld indtil Randen³⁾
 Jeg min Sangdrik til Fløitespils æoliske Toner.

4de Eftersang.

Sildigt det er;⁴⁾ blandt Fuglene dog Ørnen er snel,
 Som greb jo flux, fra fjerne Egne
 Stormende frem, med Klo sit blodige Rov;
 Ravens skrigende Flok kun i Lavninger bygger.
 Dig har ved Gunst fra Klio, thronende høit, Seirens Glans
 for dit Mod,
 Som har hentet dig Kamppris, Lyset nu bragt fra Nemea,
 Megara samt Epidaurus.

¹⁾ Meningen af dette noget dunkle Sted synes at være, at medens der kun er 3 Aldre, Barne-, Manddoms- og Oldingcalderen, af hvilke hver har sin eiendommelige Dyd, saa har Livet tillige skabt en fjerde Dyd, som hører alle Aldre til, nemlig „at være forstandig med Hensyn til det, der ligger for“, det vil sige, at erkjende det, der egner sig for hver Alder.

²⁾ Naturligvis Aristokleidas.

³⁾ Seirssangen sammenligner Pindar undertiden med en Drik, især naar den bliver afsungen ved Gjæstebud. Her sammenlignes Sangen med en Blanding af Honning og Mælk, maaske fordi Drikoffrene til Muserne bestod af Mælk og Honning, og denne Sang baade begynder og ender med en Forherligelse af Musaen Klio.

⁴⁾ Her menes, at Sangen er bleven sent begyndt, men Pindar er blandt Digterne som Ørnen blandt Fuglene, han naaer hurtig sit Maal.

4de nemeiske Ode.

Sangen er skreven til Ære for Drengen Timasarchos fra Ægina i Anledning af en Seir i Brydekamp i Nemea. Hans Fader hed Timokritos, der hørte til Theandriernes Slægt, som var berømt ved Seire i Kampege. Ogsaa Musik og Digtekunst dyrkedes i denne Familie; Seirherrens Fader, der var død, da denne Sang digtedes, roses som Musiker, hans Morbroder Kallikles's Fader Euphanes omtales som Digter. Timasarchos's Lærer i Brydekamp var den af Pindar oftere nævnte Melesias. Sangen er rimeligvis bleven sunget paa Ægina ved Seirherrens Tilbagekomst fra Nemea. Sangen maa være skreven, før Ægina blev undertvungen af Athen, nærmere kan Tiden ikke bestemmes. Digtet er skrevet i ensartede Strofer, ikke i Strofe, Modstrofe og Eftersang. Efter i første Strofe at have prist Sangens Magt, gaaer han i anden Strofe over til at tale om Seirherren og hans Seire; da der iblandt dem var en Seir i Theben, indfletter han ved at nævne den nogle Linier om Herakles, men bryder af med 5te Strofe, som om han ikke vilde ind paa det mythiske, men efter at have udtalt sig i temmelig dunkle Ord mod dem, der kritiserede hans Anvendelse af Mytherne, gaaer han i 6te Strofe over til at prise de fra Ægina nedstammende Aiakider. I 9de Strofe bryder han af for at feire Seirherrens Slægt, hvilket, som det fremgaaer af Slutningen af 10de Strofe, udtrykkelig var forlangt af Seirherren.

1.

Mod Møien endt er til Læge bedst Glæden, men den
 Dog Sange fremtrylle bedst,
 Musernes Døttre de vise, faa de først Værket begyndt.
 Ikke Vandet det varme, gjøre Lemmerne bløde

Nær saa godt, som Lovprisning, fulgt af Lyraens Spil i Takt.
 Ordets Liv er længer' end Daadens, dersom vor Tunge
 Under Chariternes Medbør god
 Det bringer fra Tankens Dyb for Lyset.

2.

Lad her som Forspil for Sang til Zeus, Kronos's Søn,
 Nemea, samt til hin Seir,
 Vunden i Brydkamp af Timasarchos, mig indvie det.
 Aiakidernes Sæde¹⁾ stærkt ved Taarne, ved Retfærds
 Værn for hver en Fremmed et Lys for Alle, det modtag mildt!
 Hvis endnu Timokritos her, din Fader, i Solens
 Kraftige Straaler sig varmed,
 Selv, øvende Cithrens Kunst, han vilde

3.

Ved denne Sang prise høit sin Søn, skjøn ved sin Seir,
 Som sendte Krandsenes Rad
 Hjem fra Kleonai²⁾ og hjem fra straalende, stolten Athen.
 Hist i Theben³⁾ med Porte syv han Krands og vandt sig;
 De Kadmeer gjerne ham Blomster gav for Æginas Skyld⁴⁾
 Nær det Sted, Amphitryons Grav den straalende ligger,
 Thi som en Ven til en Ven han kom,
 Og gennem den gjæstfrie Stad han ilede

¹⁾ Ægina.

²⁾ Indbyggerne i Kleonai, en By ikke langt fra Nemea, forestod Kampen der.

³⁾ I Theben feiredes Festen for Herakles eller Iolaos foran den proitiske Port i Nærheden af Amphitryons Grav.

⁴⁾ Theba og Ægina vare efter Mythen Søstre, begge Døttre af Flodguden Asopos. Dette mythiske Slægtskab omtaler Pindar tidt. Ogsaa i Poliiken stod Theben og Ægina hinanden nær, og i Krigen med Athen omkring Aaret 505 sluttede Theben efter Oraklets Raad Forbund med Ægina.

4.

Til Huset rigt, hvor Herakles boer,¹⁾ sammen med hvem
 I Støvet Telamon slog
 Troia, Meropernes Folk²⁾ og Krigeren Alkyonés,³⁾
 Stor, forfærdelig, dog ei, før han Vogne med Firspand,
 Tolv i Tal, og dobbelt saa mange Helte, som stod paa dem,
 Knuste der med Klippen; men den, som fatter ei Talen,
 Krigskyndig synes vel ei; thi den,
 Der kæmper, bør selv og Smerter lide.⁴⁾

5.

Men Lov og Timernes snelle Løb holder mig fra
 At tale vidtløftig her.
 Fæst som ved Trolddom mit Hjerte Festen selv kalder til Sang.
 Staa mod Fristelsen, skjøndt et Hav dig omslutter ganske!⁵⁾
 Klart sig vise skal det, at frem vi skride i Lyset høit,

¹⁾ Her menes en Helligdom for Herakles ved Elektra-Porten i Theben, hvorhen vel strax efter sin Ankomst Timasarchos er gaaet for at ofre inden Kampen til Herakles's Ære.

²⁾ Meroperne boede paa Øen Kos.

³⁾ Alkyones, en Gigant, med hvem Telamon og Herakles kæmpede paa de phlegræiske Sletter.

⁴⁾ Alt de gamle Fortolkere saa i disse Ord en Antydning af, at Seirherren havde haft et Uheld før Seiren, og mente, at Heraklesmythen er indført her af den Grund.

⁵⁾ Dette meget dunkle Sted forstaaer jeg saaledes: Pindars Anvendelse af Mytherne, hvori han fandt den dybeste Visdom, var vistnok noget forskjellig fra de samtidige Digteres, som vel ikke have holdt deres misbilligende Kritik tilbage. Pindar har selv en Følelse af, at han bliver for vidtløftig, hvad han udtrykker ved, at han, foruden at Reglen for Seirssangene og Tidens Korthed opfordrer ham til ikke mere at dvæle ved Heraklesmythen og det specielle Forhold, der har bragt ham til at omtale den, ogsaa selv som ved en Trolddom drages til at begynde paa den egentlige Lovprisning af Seirherren, men dog, skjøndt Vanskelighederne og Fjendernes Domme omringe ham paa alle Sider, som et Hav, vil han i Tillid til sin overlegne Kunst endnu til Æginas Glæde fortælle Myther om Aiakiderne.

Løftet over Fjendernes Flok; men dersom en Anden
 Nu med Misundelsens Blik mig seer,
 Han ruller i Mulm kun tomme Fraser

6.

Med Vingen jordbunden; hvilken Kraft Skjæbnen, vor Drot,
 End gav mig, veed jeg det vist,
 Tidernes Gang faaer den bragt til Maalet af Skjæbnen bestemt.
 Væv til Enden da søde Lyra strax nu paa lydisk¹⁾
 Harmoni den Sang, som har kjær Oinona²⁾ og Kypros,³⁾
 Der hvor Teukros, Telamons Søn har Herskerslægt stiftet,
 Medens som Fædrenes Arvegods
 Nu Salamis Aias end bevarer;

7.

Men hist i Havet Euxeinos skjønt straalende Ø⁴⁾
 Achilleus har, medens hist
 Thetis i Phthia jo hersker; Fastlandet langstrakt, hvor, rigt
 Kvæget nærende, høie Bjerger gaa fra Dodona⁵⁾
 Ned til joniske Hav, har til Drot Neóptolemós,⁶⁾ og hist
 Tæt ved Bjerget Pelions Fod Iolkos, i Trældom
 Bunden ved Angreb med fjendtlig Haand,
 Gav Peleus Haimoners⁷⁾ Folk som Gave,

¹⁾ Den lydiske Harmoni skal paa Grund af sin bløde Karakter særlig være brugt til Drengekor og til Sange om Afdøde, og denne Sang er jo til Ære for en Dreng og omtaler siden Afdøde af hans Familie.

²⁾ Oinona gammelt Navn paa Ægina.

³⁾ Teukros dyrkedes som en Heros paa Cypern, hvor den senere Kongestamme, hvortil den bekjendte Euagoras hørte, regnede ham som sin Stamfader.

⁴⁾ I det sorte Hav laa ved Donaus Munding en lille Ø Leuke, hvor der var et Tempel for Achilleus og Lege til hans Ære.

⁵⁾ Dodona 3: Epirus.

⁶⁾ Neoptolemos, Achilleus' Søn.

⁷⁾ Haimonia var et gammelt Navn paa Thessalien.

8.

Da hist De Rænker, Akastos' Viv udspandt med Svig,
 Han prøvet havde, thi hin
 Pelias' Søn fra et Baghold Døden ham havde beredt
 Der ved Daidalos' Sværd, men Cheiron værged ham mod
 den,¹⁾
 Skjæbnen, ham beskikket fra Zeus, han førte til Maalet ud.
 Dernæst Ilden, som Alting betvinger, Løvernes skarpe
 Kløer og truende Tænders Spids
 Betvang han med Mod, som Udvei finder;²⁾

9.

Ogsaa af Nereus's Døttres Flok, thronende høit,
 En Brud han tog sig og saae
 Konger fra Himlen og Havet siddende trindt om i Kred;³⁾
 Gaver gav de og viste Kraften. varslet hans Afkom.
 Vei der gaaer ei Nord for Gadeirer.⁴⁾ Vend da nu Ski-
 bets Seil
 Atter ind til Fastlandet bredt, thi ei det er muligt

¹⁾ Om Peleus og Akastos se 3die nemeiske Ode, 2den Modstrofe. Pindar synes ikke at følge den almindelige Fortælling, thi efter den fratog Akastos Peleus, da han var falden i Søvn paa Pelion, hans af Hephaistos forfærdigede Sværd, for at han værgeløs skulde falde i Kentaurernes Magt; her synes Pindar at mene, at Akastos med et Sværd lurede paa Peleus, thi, naar han siger, at han beredte ham Døden ved et Sværd, kan han ikke mene ved Manglen af et Sværd; ligeledes nævner han den mythiske Kunstner Daidalos, som Vaabnets Forfærdiger; dog brugtes Daidalos som et Tilnavn til Hephaistos.

²⁾ Herved betegnes hans Kamp med Thetis, der antog alle mulige Skikkelser.

³⁾ Her skildres Thetis' og Peleus' Bryllup, hvor alle Guder vare tilstede.

⁴⁾ Gadeirerne er Indbyggerne i Gadir (Cadiz). Pindar udtaler her den samme Tanke, som naar han ellers siger, at ud over Herakles Støtter kan Ingen naa.

12.

Euphanes gammel, som, Dreng, til Dig Morfader var.
 Hver Alder finder sin Vei;
 Det, som Enhver har seet, han troer, han udtaler bedst.
 Hvordan vilde ei han,¹⁾ hvis han Melesias²⁾ roste,
 Kampens Dreining fremstille, mens han Ordene fletted godt,
 Ei i Ordets Brydekamp til Jorden tvungen af Nogen,³⁾
 Tænkende mildt om de brave Mænd,
 En Hævner saa gram for alle Fjender.

¹⁾ Der menes Euphanes.

²⁾ Melesias, Seirherrens Lærer i Brydekamp

³⁾ Pindar bruger her, som saa ofte, om Sangen Udtryk, hentede fra den Kamp, han besynger.

5te nemeiske Ode.

Sangen er skreven til Ære for Drengen Pytheas, der havde seiret i Pankration i Nemea. Han var en Søn af Lampon, af Psalychidernes Slægt. Lampon tog megen Del i Kampe, og for hans Sønner har Pindar skrevet 3 Sange. Den ældste Søn Pytheas feires i denne Sang. Lampons Svigerfader Themistios og hans Kones Broder Euthymenes havde ogsaa seiret i Væddekampe. Lampon var en rig Mand og en af de mest ansete Mænd paa Ægina. Den Lampon, der omtales hos Herodot 9,78, som en af de fornemste Æginetere, har hørt til samme Slægt, ja nogle mene endogsaa, at han er den samme, som Faderen til Pytheas. Pytheas seirede rimeligvis i Nemea Ol 75,3 (478). Sangen, der næppe blev skreven længe efter Seiren, blev sunget paa Ægina i Lampons Hus.

Digtet begynder med, at Digterens Sang skal bringe Seirherrens Ros vidt omkring. Derpaa fortælles i 1ste Modstrofe en Bøn af Aiakos' Sønner for Æginas Lykke. I 1ste Eftersang omtales dunkelt det Mord, Telamon og Peleus begik paa deres Halvbroder Phokos, hvorfor de maatte forlade Ægina. Pludselig, efter at Pindar har talt om sin Evne til hurtigt at springe fra det ene Æmne til det andet, springer han til Peleus's Bryllup og Musernes Sang, der, hvor de syngte om de Efterstræbelser, Peleus var udsat for fra Akastos' Hustru, og om hans Standhaftighed mod hende, der bevirker, at Zeus giver ham Thetis til Ægte. Efter at have omtalt, at Poseidon gav sit Minde til dette Ægteskab, kommer han til at omtale de isthmiske Lege, derved kommer han ved en ny Ideassociation til at omtale Euthymenes' Seir paa Ægina, og saa vender han tilbage til Pytheas og den nemeiske Seir, minder ham

om, hvad han skylder sin Lærer Menandros, og ender med en Opfordring til Koret om af al Magt at prise Pytheas.

1ste Strofe.

Jeg ei en Billedhugger er, saa med Kunst jeg danne kan et
 Billed bestemt til i Ro at hvile kun
 Fast paa sit Fodstykke. Søde Sang! Du skal tværtimod
 bort nu gaa med hvert Lastskib,
 Bort med hver en Baad fra Ægina, ud det Bud
 Bringende vidt: Lampons Søn, Pytheas stærk
 Vandt en Pankrations Krands ved nemeiske Fest,
 Skjøndt han endnu ei
 Dun, som Vinens fine Frugtknop, bar paa Hagen.

1ste Modstrofe.

Han hædred Heros-Skaren kjæk, som sit Udspring har fra
 Zeus og Kronos og Nereus's Døttres gyldne Kreds,
 Aiakos' Slægt og hans Fædres By, alle Fremmedes kjære
 Jord, for hvem Bønnen,
 At den stærk ved Mænd maatte være, skibsberømt,
 Endeis' ¹⁾ Børn, kjendte vidt, sammen med hin
 Phokos, den vældige Drot, mens mod Ætheren op
 Hænder de rakte,
 Bad, da hist de stod ved Hellas' Faders ²⁾ Alter.

1ste Eftersang.

Men Søn af en Guddom var Phokos, hvem Psamatheia ³⁾
 fødte ved Havbred.
 Her nu at nævne en stor Ting skyer jeg, en, som vovedes
 ei med Ret,

¹⁾ Endeis var en Datter af Kentauren Cheiron, Moder til Peleus og Telamon.

²⁾ Hellas's Fader er Zeus.

³⁾ Psamatheia var en Nereide, Moder til Phokos, der blev dræbt af sine Halvbrødre Peleus og Telamon.

Hvorledes den herlige Ø de forlod, og hvilken Gud fordrev
 Bort fra Oinona¹⁾ kraftige Mænd. Standse jeg vil, thi ei
 altid bedst
 Er Sandheden skær, naar man seer dens Aasyn;
 Taushed tidt for Mennesket blev jo det viseste, Tanken
 lære kunde.

2den Strofe.

Men, hvis man prise skal i Sang enten Rigdom eller Haan-
 dens Kraft eller Krig, som er iført Jernets Dragt,
 Fjærnt for mit Spring skal man Grænsen grave.²⁾ Til
 Spring mine Knæ har Kraften den lette,
 Ogsaa Ørnen svinger sig over Havet høit.
 Musernes Kor, mildt i Hu, skønnest af Alt,
 Ogsaa for hine paa Pelion sang, og blandt dem
 Syvstrænget Lyre
 Slog med Plektrets Guld Apollon, Sangens Fører.

2den Modstrofe.

De først med Zeus begyndte der og besang saa Thetis
 stolt og Peleus, hvorledes hin Kretheus' Datter fin,
 Hin Hippolyte,³⁾ ved Svig ham vilde besnære, da hun
 ved snedige Anslag
 Ham, som holdt med hende Magneters⁴⁾ Herskerstav,
 Husbonden sin fik lokket der til at tro
 Løgner, hun opfandt og smedede sammen, at hin

¹⁾ Oinona det gamle Navn paa Ægina.

²⁾ Ved Springet i Pentathlon gravede man en Fure paa det Sted, hvor hver af de vædekjæmpende Springere faldt ned. Pindar mener blot, hvad han i dette Digt i Gjærningen viser, at han er en Mester i at springe fra den ene Tanke til den anden.

³⁾ Ellers hedder i Mythen om Peleus Akastos's Hustru Astydameia, men hos Pindar hedder hun Hippolyte.

⁴⁾ Magnet er Navnet paa det Folk i Thessalien, Akastos herskede over.

Selv paa Akastos'

Ægteseng forsøgte paa hans Viv at favne.

2den Eftersang.

Dog modsat det var, thi med hele Hjertet hun bad med
lokkende Ord ham;

Op kun hun ægged hans Vrede der med Ordet dristigt, og
bort han jog

Den nygifte Viv, da for Vreden han skjalt hos Gjæstevenskabs Gud.¹⁾

Skyernes Sender, Gudernes Drot, Zeus det fornåm og fra
Himlen ned

Han gav ham det Løfte, at ham til Hustru

En af Nereus' Døttre, som spinde paa Guldteen i Hav, han
skjænke vilde,

3die Strofe.

Naar Lov Poseidon, Svogren,²⁾ gav, som saa ofte kommer
hist fra Aigai³⁾ til den doriske Isthmos vidt bekjendt,

Skarerne modtage Guden der under Glæde, mens Fløitens
Toner ham hilse;

Kampen øve der de med Lemmers stærke Kraft.

Skjæbnen dog kun, Fødslen gav, afgjør i Alt.⁴⁾

Men paa Ægina, Euthymenes,⁵⁾ faldt Du i Favns

¹⁾ Gjæstevenskabets beskyttende Gud er Zeus.

²⁾ Poseidon kaldes Nereiden Thetis' Svoger, da han var gift med Nereiden Amphitrite.

³⁾ Aigai i Achaia var et af Hovedstederne for Poseidons Dyrkelse.

⁴⁾ Denne Yndlingstanke hos Pindar, at det kun er den medfødtte Begavelse, der har Betydning, danner her Overgangen til at vende tilbage til at prise Seirherren og hans Slægt, der viste en særlig Begavelse for Kampege.

⁵⁾ Fortolkerne have villet rette Texten her, væsentlig fordi de fandt det forunderligt, at han efter at have nævnt de isthmiske Lege, ikke nævner Euthymenes, Seirherrens Morbroder, som Seirherre i isthmiske Lege men i Lege paa Ægina. Men Pindar kommer ved at nævne Poseidon til at lænke paa de isthmiske Lege og derved paa

Seirens Gudinde,
Derfor Sangen, kunstig slynget, fik til Løn Du.

3die Modstrofe.

Vist stolt din Moders Broder seer, hvor hans ¹⁾ Slægt Du
følger tæt i Spor, som, o Pytheas! er af samme Sæd.
Gunstig Nemea ham var og Maaneden egen i Navn, ²⁾ saa
kjær for Apollon.

Over Skaren, vandrende did, ham lig i Aar,
Som i sit Hjem Seir han vandt, seired han hist,
Der, hvor blandt Dalene kneiser Kong Nisos's Høi. ³⁾
Glad jeg mig føler,
Siden hele Staten kappes nu i Hæder.

3die Eftersang.

Du vide det vel for din Møie fik Du en Gjengjæld sød ved
Menandros; ⁴⁾
Men fra Athen skal Athletes Lærer stamme. Kommer Du
hid, ⁵⁾ med Sang

Kampløge overhovedet og vender saa igjen tilbage til Seirherren og hans Slægt efter det mythiske Parti i Sangen Det har sikkert været forlangt, da Sangen blev bestilt, at Morbroderen skulde feires.

¹⁾ Der staaer hos Pindar „hin“ og ikke hans, og man har villet fortolke dette „hin“ som Peleus. Det tror jeg, er urigtigt; hvis virkelig Seirherrens Slægt ansaaes for at nedstamme fra Peleus, vilde Pindar ikke være gaaet saa let hen over det. Euthymenes og hans Søster har altsaa ogsaa hørt til Psalychidernes Slægt.

²⁾ Denne Maaned, som havde et særligt Navn paa Ægina, hed Delphinios. I denne Maaned feiredes paa Ægina til Apollons Ære Festen Delphinia. Den faldt i April eller Mai.

³⁾ Nisos var Konge i Megara. Her holdtes Lege til Ære for den pythiske Apollon.

⁴⁾ Menandros er Navnet paa Pytheas's Lærer, han var fra Athen. Naar Pindar siger, at alle Athletes Lærere skulle komme fra Athen, er det, fordi efter Sagnet var Brydekunsten opfundet af Theseus eller af hans Lærer Phorbos.

⁵⁾ Her tiltaler Digteren sig selv.

At hædre Themistios,¹⁾ tøv da ei længer, løft din Røst
 og heis
 Op nu hvert Seil til Masttoppens Raa,²⁾ syng: Epidauros³⁾
 i Haandkamp gav
 Ham, som i Pankration, Seiren dobbelt,
 Syng, at med Chariterne lyse til Aiakos' Forhal⁴⁾
 Krandsen bar han.

¹⁾ Themistios er Seirherrens Morfader.

²⁾ Meningen er „sæt alle Seil til“.

³⁾ I Epidauros holdtes Kampege til Ære for Asklepios.

⁴⁾ Her menes Templet for Aiakos, som efter Pausanias stod paa den skjønneste Plads paa Ægina. Her ophængte Seirherrerne deres Krandsen.

Viser som Vei til Maalet, ad hvilken vi styre skulle vort
Løb.

1ste Modstrofe.

Nu ogsaa lod Alkimidas se det medfødte Præg,
Lig de frugtbare Marker, de, som jo snart med rigelig Fold
Skjænkede Mændene Føden, snart dog atter i Hvile sig
samlede Kraft.

Nu jo her fra nemeiske Kamplege skjønnede Drengen kom,
Som har Kamp prøvet og, følgende nu
Skjæbnen fra Zeus, jo har vist sig heldig paa Jagt efter
Seiren

Hist i en Brydkamp, medens sin Fod han lod følge Sporet
af hin

1ste Eftersang.

Praxidamas,¹⁾ kjødelig Fader til Faderen selv,
Han, som jo første Gang fik bragt,
Da Seiren han vandt i Olympia hist, Aiakos' Slægt
Krandsen, han fik fra Alpheios's Flod, herhjem;
Og fem Gange hist krandsat paa Isthmen han blev,
I Nemea fik

Han tre Gange Krands.

Glemte var ei meer Sokleidas' ²⁾ Navn,
Den ypperste Søn, Agesimachos havde,³⁾

¹⁾ Praxidamas, Seirherrens Bedstefader var den første Ægineter, der havde seiret i Olympia Ifølge Pausanias (6, 18, 7) var hans Statue af Cyprestræ, en af de første Statuer af Athleter, der opstilledes i Olympia.

²⁾ Sokleidas var Praxidamas's Fader; han deltog ikke i nogen Kampleg.

³⁾ Naar Sokleidas kaldes den ypperste af Agesimachos' Sønner, var det, fordi han havde 3 Sønner, der alle seirede i Væddekamp, nemlig Praxidamas og de to senere nævnte Kallias og Kreontidas.

Mens Tyren bli'r dræbt, Hæder Kreontidas gav
 Ved Poseidons Lund,
 Og Hovedet tæt
 Krandsset fik han med Løvens Urt¹⁾
 For Seiren ved Phlius's Bjerger²⁾ de mørke.

3die Strofe.

Til denne Ø at hædre for Sagnfortællerne bred
 Vei der er overalt, thi Aiakos-Slægten skjænkede den
 Ypperste Lod, da den Dyder store viste, og vidt over Jord,
 over Hav
 Sig har udbredt dens Navn; Æthioperne selv det svang sig til,
 Da ei mer Memnon kom hjem til sit Land;
 Haardt var det Saar, som Achilleus slog dem, da ned
 han til Jorden
 Steg fra sin Vogn og Sønnen af straalende Eos dræbte
 med Spyd.

3die Modstrofe.

Vel fandt og denne Alfarvei alt de Gamle før mig,
 Dog nu følger jeg selv med Flid den; men sagt det er, at
 vort Sind
 Fængsler af rullende Bølgers Tal mest den, som er nærmest
 Skibskjølen selv.³⁾
 Men med frivillig Ryg under dobbelte Byrde⁴⁾ kom jeg hid,
 Som et Bud, prisende høit med min Røst

¹⁾ Selinon-Planten, hvoraf Seirskransen ved de nemeiske Lege flettedes, kaldes vel Løvens Urt, fordi den voxede i de Egne, hvor Herakles havde fældet den nemeiske Løve.

²⁾ Nemea laa nær ved Bjergene ved Phlius, hvor den hellige Cypreslund var, hvor Legene holdtes og Zeus's Tempel laa.

³⁾ Meningen er, Sindet drages mest af det, der er det nærmest, og det er Seirherrens Pris, som Pindar nu gaaer over til, der ligger ham nærmest.

⁴⁾ Den dobbelte Byrde er Forpligtelsen til baade at prise Seirherren og hans Slægt.

Seiren, som nu som den femte efter de tyve i Kampe,
Kaldte med helligt Navn, af Alkimidas bragtes vidtkjendte
Slægt.

3die Eftersang.

Krandsene to hist ved olympiske Kampleg, o Dreng!
Visselig misted Du og han,
Din Ven Polytimidas, ene fordi Loddet, som gav
Plads Jer i Kampen, kom ud, før det tjenligst var.')

Melesias, hin Styrer, ret som en Kudsk,
For din Haand og Kraft,
Jeg ligne vel tør
Her i Hurtighed let med en
Delfin, som sig boltrer hist i Havet.

') Her siges tydelig, at Alkimidas havde haft Uheld i en Kamp i Olympia, men det tilskrives ikke hans Mangel paa Dygtighed, men et Tilfælde, og formildes ved at hans Ven tages med. Formodentlig have de ved Lodkastningen faaet for stærke Modstandere.

7de nemeiske Ode.

Digtet er skrevet i Anledning af en Seir i Femkamp, vunden af Ægineteren Sogenes, Søn af Thearion, som Dreng Ol 79,4 (461 f. Chr.). Det skal have været den første Seir i Femkamp, som en Ægineter vandt. At Seirherren hørte til en anseet Familie, og at hans Faders Bolig laa mellem to Herakles-Templer, er alt, hvad vi vide om hans personlige Forhold. En meget stor Rolle i Digtet spiller den Omstændighed, at Pindar i en Pæan, hvoraf en eneste Linie endnu er bevaret, havde fortalt, at Achilleus' Søn Neoptolemos var bleven dræbt af en Præst i Delphi, da han var kommen i Strid med ham om den Præsten tilkommende Del af Offerkjødet; dette havde Ægineterne taget Pindar ilde op, fordi Neoptolemos hørte til Aiakiderne, Æginas Nationalhelte, og han forsøger nu her i Sangen at forsvare sig. Dette og Lovprisningen af Seirherren, i hvilken Anledning han viser Sangens store Betydning til at udbrede Menneskers Ros, er Hovedindholdet af Digtet.

1ste Strofe.

Du dybt tænkende Moiraers Ven, Barn af Here stærk,
Fødselsgudinde,¹⁾ som til Børn gi'r Liv, hør Du mig nu!

Var ikke Du, vi ei Lys

Saae og vi ei fornam Natten sort, dog mild i Hu,

Og ei vi fik Søsteren din, Hebe²⁾ med skønne Lemmer.

Ei Alle vi har samme Maal, under Skjæbnens Aag

¹⁾ Fødselsgudinden, Eileithya, paakaldes her vel, fordi Pindar fremstiller Sogenes som staaende under Gudernes Beskyttelse lige fra sin Fødsel.

²⁾ Hebe, Heras og Zeus' Datter, staar her paa en Gang som Gudinde og som Personifikation af Ungdommen. Det synes en lovlig trivial Tanke, at, bleve vi ikke fødte, saae vi hverken Dag eller Nat, eller havde Ungdom.

Hver finder sin Hindring; dog Thearions Søn ved Hjælp
 fra dig,
 Hin Sogenes, kjendt ved Dyd, faaer nu Sangens Pris for
 Femkamp.

1ste Modstrofe.

I spydklirrende Aiakos-Æts By, som elsker Sang,
 Boer han og gjerne de¹⁾ vil hjælpe hver kampøvet Mand.
 Den, som til Maalet har naaet,
 Kaster i Musers Strøm Sæden,²⁾ sød som Honning, ned.
 Thi Kraften stor, manglende Sang, ligger i Mulm begravet.
 Et eneste Speil ved jeg kun for en Gjerning stor:
 Hvis naadig den Mnemosyne,³⁾ smykket om Haar med
 Straalers Baand,
 I sagnrige Sange lod Lønner finde for Kampens Møie.

1ste Eftersang.

Tre Dage før Vismanden seer kommende Vind,
 Og ei af Vindelyst Tab faaer han da.
 Sammen med Rigmanden naaer Fattigmand Dødens Maal.⁴⁾
 Men jeg nu troer, om Odysseus gaaer der et Ry, som vist

¹⁾ Aiakiderne.

²⁾ De store Bedrifter lignes med Sædkorn, hvis Frugt er Sangen.

³⁾ Mnemosyne er Musernes Moder.

⁴⁾ Meningen af de tre første Linier i første Eftersang, der ere indskudte mellem Skildringen af Sangen som de store Bedrifters Speil og Dommen om Odysseus, som han mener kun skylder Homers Sang sit gode Ry, formoder jeg, er denne. Berømmelsen er efter Pindars Mening langt mere værd end Rigdom; den Vise, som forudser længe forud den rette Tid til at naa sit Maal, styrter ikke blindt afsted for at vinde Rigdom, der ikke har saa stort Værd som Berømmelse, thi Døden rammer den Rige saa vel som den Fattige, men afventer den gunstige Tid for at naa den Hæder, Sangen giver. Dennes Magt oplyses saa atter ved Odysseus. Uden denne Forstaaelse af Stedet forekommer det mig, at disse tre Linier svæve i Luften uden Forbindelse hverken med det foregaaende eller efterfølgende.

Dog er for stort, efter hvad han led, paa Grund af Homers
den søde Tunge;

2den Strofe.

Thi høit flyvende Kunst og Løgn værdigt Skjær ham gav;
Visdommen fører os med Liste tidt vild ved sit Ord; Mæn-
denes talrigste Flok
Hjærtet har blindt, thi ei, hvis den Sandhed kunde se,
Hin Aias stærk havde til Harm Vaabnene ¹⁾ bragt, saa dybt i
Sit Hjerte han jog Sværdet glat, da i Kamp han var
Næst efter Achilleus bedst blandt dem, som for Zephyrs
Medbør god
Paa hurtige Skibe drog bort til Ilos's Stad, at hente

2den Modstrofe.

Igjen hjem Menelaos' Viv. Hades' Bølge ²⁾ døg
Kommer til Alle og den styrter tidt uventet brat selv over
Ventende ned;
Ære faae de, hvem Gud giver ædelt Rygtes Væxt,
De Dødes Hjælp; derfor da hist kommen han var til Navlen ³⁾
Af vidtstrakte Jord, Helten god Neoptolemos,
Da Priamos' Stad var lagt i Grus, hvor Danaer Møie led,
Fik Grav hist i pythisk Jord. Ei paa Hjemfart han Sky-
ros ⁴⁾ naaede;

2den Epode.

Ephyra ⁵⁾ hist, farende vild, kom han da til,

¹⁾ Her sigtes til Achilleus' Vaaben, som Grækerne efter dennes Død tilkjendte Odysseus, hvorfor Aias tog sig af Dage.

²⁾ Hades' Bølge er Døden. Her gjøres Overgangen til Æresopreisningen for Neoptolemos. Se Indledningen.

³⁾ Delphi kaldes Jordens Navle eller Midtpunkt.

⁴⁾ Øen Skyros var Neoptolemos' Hjem.

⁵⁾ Ephyra var en By i Thesprotien i Epirus.

Og han Molossernes¹⁾ Drot kort Tid var,
 Denne Ære har altid siden hans Slægt beholdt.
 Men han til Guden²⁾ med Hædersbyttet fra Troia kom,
 Og da han der kom i Kamp om Kjødets, slog ham en Mand
 ihjel med Kniven³⁾,

3die Strofe.

Det tungt tog sig de Delphers Folk, Gjæsters gode Vært.
 Hin dog sin Skjæbne jo kun fik, thi hist skulde en Helt,
 født udi Aiakos Slægt,
 Bo i den gamle Lund tæt ved Gudens stærke Hus
 Og altid der Tilsynsmand god være ved Heros-Festen,
 Paa Offre saa rig, Vogter streng for retfærdig Dom.
 I Korthed nu sagt, som sanddru Vidne han Tilsyn fører der
 Med Kampe, som øved der Zeus's Æt fra dit Skjød, Ægina;⁴⁾

3die Modstrofe.

Ved det, dristig jeg sige tør, ligest Vei til Ry
 Blev der fra Hjemmet her for herlig Dyd.⁵⁾ Hvile dog sød
 er for hver Gjerning, ja selv
 Led man af Honning bli'r, Aphrodites Blomst endog,
 Hin Glædens Kalk, mætter tilsidst. Hver af Naturen fik jo

¹⁾ Molosserne kaldtes Folket først senere efter Molossos, en Søn af Neoptolemos.

²⁾ Her menes Apollon, Guden i Delphi.

³⁾ Se Indledning.

⁴⁾ Meningen af 3die Strofe er følgende: For at formilde Ægineternes Vrede over, hvad han i et tidligere Digt havde sagt om Neoptolemos' Død, fremstiller Pindar det som Skjæbnens Villie, at Neoptolemos skulde dø i Delphi og begraves der og altid senere føre Tilsyn der med Dommene i de hellige Lege. Derfor have Ægineterne der i ham en Beskytter, der sikker dem, at de i Kampene ville faa Krandsen, naar de fortjene den.

⁵⁾ Her bryder han af i Fortællingen om Neoptolemos og gjør gjennem Bemærkningen om, at man kan faa for meget af Alt, og om Lykkens forskellige Fordeling, Overgang til atter at besynge Seirherren og hans Slægt.

Sin særlige Lod; Du fik din og en anden sin,
Umuligt det er, at Een faaer Lykke i Alt; jeg Ingen ved,
Hvem Moiraen gav den Lod, fast og urokket indtil Enden.

3die Eftersang.

Af Rigdom just passende Maal skjænked hun dig,
O min Thearion.¹⁾ Daads Mod Du fik,
Mens ei Tankernes Kløgt hun skaded. Jeg Gjæst'ven er,
Og den formørkende Daddel fjerner jeg; Hæder sand
Vil jeg nu rose, som om til Manden kjær jeg nu førte
Vandets Strømme;²⁾

4de Strofe.

Thi just dette³⁾ for gode Mænd passer bedst som Løn.
Ingen Achæer, som mig kommer nær, boende hist ovenfor
joniske Hav,⁴⁾
Dadle mig vil. Min Lid staaer til Gjæstevenskabs Ret,
Og Landsmænds Blik møder jeg tryk, slet ikke stolt, men
fra mig
Jeg fjerner al Vold, mild jeg ønsker mig Livets Rest.
En indsigtsfuld Mand vil sige, om jeg gjør Brud paa San-
gens Lov
Med dadlende Ord.⁵⁾ Min Ed hør nu Sogenes, Euxenide!⁶⁾

¹⁾ Thearion er Seirherrens Fader.

²⁾ Her sammenlignes Rosen, han giver Thearion, med Vandets Strøm, naturligvis, fordi Ros vederkvæger som læskende Vand.

³⁾ En velment, kvægende Ros.

⁴⁾ Fortolkerne ere meget uenige om, hvad der menes med Ordene „ovenfor joniske Hav“. Jeg mener, at Thiersch, Rauchenstein og Mezger have Ret, naar de forstaa det om Indbyggerne i Epirus, Neoptolemos' Land.

⁵⁾ Efterat Pindar tidligere har søgt at vise, at han ikke har krænket Neoptolemos, vender han i 4de Strofe tilbage dertil, idet han søger at vise, at det ifølge hans egen Karakter var ham moralsk umuligt at gjøre det, især da det ogsaa vilde stride med Seirsangens Lov.

⁶⁾ Sogenes hørte til Euxenidernes Slægt.

5te Strofe.

Som Drot blev i sit stolte Land; dig, Herakles, var
 Broder og Gjæsteven han mild i Hu; dersom en Mand faaer
 noget Godt af en Mand,

Sige vi turde vel, ypperst Glæde Nabo gi'r
 Sin Nabo god, elsker han ham rigtig for Alvor trofast.
 Hvis ogsaa en Gud dette gjælder, saa vil hos dig,
 Giganters Betvinger,¹⁾ Fædres hellige, rige Land bebo
 Nu Sogenes, fulgt af Held, barnlig sindet imod sin Fader.

5te Modstrofe.

Hans Hus midt mellem dine staaer, Firspandsheste lig
 Spændte i Aag imellem Heste to;²⁾ hvor han end gaer,
 seer han dem. Salige! Dig

Tilkommer det med Bøn Heras Ægtefælles Hu
 At gjøre mild, ligesom og Datt'ren med havblaa Øine;³⁾
 I udveiløs Nød Værn Du tidt kan jo give Mænd.
 O! giv dem et kraftigt Liv og Yngling og Olding hæderrig
 Til Ledsagcr Lykken god, giv, at Børnenes Børn maa eie

5te Eftersang.

Den samme Glands, Slægten nu har, altid i Væxt.
 At Neoptolemos Ry fræk med Ord⁴⁾
 Jeg har mishandlet, aldrig tilstaaer mit Hjerte det;

¹⁾ Giganternes Betvinger er Herakles.

²⁾ Sogenes's Hus laa mellem to Heraklestempler. Ved Lignelsen med Firspandet maa man huske paa, at i et Firspand gik de to midterste Heste under Aaget, men paa hver Side af dem gik en Hest udenfor, blot bunden ved Linerne.

³⁾ Her menes Pallas Athene.

⁴⁾ Atter vender Pindar her tilbage til at rense sig for Beskyldningen for at have krænket Neoptolemos, og man ser heraf, hvor magtpaa-liggende den Sag var ham, vel ikke blot fordi Ægineterne følte sig krænkede, men ogsaa fordi det saarede Pindars egen dybe religiøse Følelse, at han skulde beskyldes for at have krænket denne Heros.

Men uudholdeligt er at gjentage een Ting tidt,
Ligesom den, der fortæller Børn bestandig om Zeus's Søn
Korinthos.¹⁾

¹⁾ „Zeus's Søn Korinthos“ var et Udtryk, hvormed man betegnede en kjedelig, tidt fortalt Historie. Udtrykket skal være kommet af, at Megarenserne, da de havde afkastet de korinthiske Bacchiaders Aag og ved Gesandter opfordredes til igjen at underkaste sig, spottede disse, hvorfor de altid af Gesandterne fik at høre den gamle Tale: „Dette vil ikke Zeus's Søn Korinthos finde sig i“.

8de nemeiske Ode.

Sangen er skreven til den halvvoxne Yngling Deinis fra Ægina, der havde seiret i Væddeløb ved de nemeiske Lege. Han hørte til Chariadernes Slægt, og hans Fader Megas, som paa Seirsfestens Tid var død, havde ligeledes engang seiret i Løb i Nemea. Sangen er, som Boeckh mener, afsungen i Aiakos' Tempel paa Ægina. Andet vides ikke om Seirherrens Forhold, og det kan ikke med Bestemthed siges, hvornaar Seiren er vunden og Sangen digtet, thi naar baade Boeckh og Mezger fastsætte et bestemt Aar herfor, saa er det kun, fordi de mene, at der i Digtet er Hentydninger til Athens Fjendskab mod Ægina, hvilket vistnok ikke kan bevises. (Se Dr. Drachmann: Den moderne Pindarfortolkning.) Det synes, at den afdøde Fader til Seirherren har været Gjenstand for Misunderes og Fjenders uretfærdige Angreb, og det er rimeligvis dette, som Pindar sigter til ved Indflettelsen af Historien om den mod Aias begaaede Uret.

Digtet begynder med en Lovprisning af Ungdomsskønhed og den Kjærlighed, den fremkalder, en passende Indledning til Omtalen i 1ste Modstrofe af Zeus' Samleie med Nymfen Ægina. Derpaa skildres Aiakos' og Øen Æginas Magt i gamle Dage, og med en Bøn til Aiakos for Øen og Borgerne gaaer han saa over til at nævne Seirherrens og hans Faders Seire, som de skyldte Gudens Naade, thi kun den giver varig Lykke, og som Exempel paa den Lykke, der følger Guders Yndlinger, nævner han saa Kinyras. Man venter nu Mythen om Kinyras, men Digteren bryder af, han vil ikke fortælle gamle Ting, men noget Nyt, skjøndt han ved, han saa udsætter sig for Misunderes uretfærdige Kritik. Dernæst nævner han Aias, som et Exempel paa

et Offer for ringere Mænds Svig, nemlig for Odysseus', og det er maaske denne Anklage mod Odysseus og Grækerne, som han mener, med det nye, han vil fremføre. Af Aias' Historie, siger han, kan man se, at Svig og Ondskab ogsaa fandtes i gamle Dage. og han beder Zeus bevare sig for at komme ind paa saadanne Veie. Tilsidst omtaler han saa Seirherrens Fader og Seirherrens Seir.

1ste Strofe.

Aphrodites Herold for himmelsk Elskøv, hellige fuldbaarne
 Skjønhed!
 Mens paa Jomfrukind Du sidder og paa Drenges Øielaag, Du
 En med milde Hænder bunden drager til dig, Andre med
 anden Slags Haand.
 Det er lifligt i al sin Gjerning feil aldrig af Tiden at gaa
 Og at kunne vinde saa Kjærlighedens bedste Gave.¹⁾

1ste Modstrofe.

Om Æginas og Zeuz's Leie stod de Vogtre af Kyprias²⁾
 Gaver.
 Frem saa voxed Sønnen,³⁾ bedst i Raad og Daad, Oino-
 nernes⁴⁾ Drot.
 Mange ønskede høit at se ham, derfor, skjøndt de ei vare
 kaldede did,

¹⁾ I 1ste Strofe paakaldes Skjønheden og gjøres en Adskillelse mellem den milde Kjærlighed og den voldsomme, der bruger Tvang mod den Elskede, den første giver den bedste Gave, der vindes, naar man benytter den rette Tid.

²⁾ Kypria er Aphrodite; ved Vogterne af hendes Gaver mener Pindar næppe Eroter, thi Forestillingen om flere Kjærlighedsguder hører til en senere Tid, men Chariterne og Horaerne, der hørte til Aphrodites Følge.

³⁾ Aiakos.

⁴⁾ Oinonerne er det gamle Navn for Ægineterne.

Var dog Blomsten af Nabofyrsters Flok uden den ringeste
 Tvang
 Villig der til Lydighed mod hans stærke Herskervælde;

1ste Eftersang.

Med dem, som i stenet Athen styrer Folket efter Lov,
 Spartas Herskere kom, Pelopidernes Æt.
 Nu jeg her griber ydmyg bedende Aiakos' Knæ for Byen kjær
 Og for Byens Borgere, medens lydisk Krands ¹⁾)
 Gjort med Kunst jeg bringer med Tonernes Klangs stærke Lyd,
 Hæderspris for Løbene to, Faderen Megas vandt i Nemea
 og Deinis.
 Planter Lykkens Træ med Guden, længer varer da dets Liv
 for Mennesket.

2den Strofe.

Guden gav jo Kinyras ²⁾) og paa Øen Kypros den høieste
 Rigdom.
 Nu med lette Fødder staaer jeg, før jeg taler, aandende dybt. ³⁾)
 Mangt er sagt saa mange Gange. Faren er, naar Nyt man
 har fundet, saa frem
 Det at lægge til Prøven; Sang er Mad altid for Misunderflok,
 Nidet slaaer i Gode Klo, ei med ringre Folk det strider. ⁴⁾)

¹⁾) Ved den lydiske Krands menes Sangen i lydisk Tonart.

²⁾) Kinyras var Aphrodites Yndling og hendes Præst paa Cypern; han anføres tidt som Exempel paa særlig af Guderne rigt begavede Mennesker. Her nævnes han blot som et Exempel paa det, der er sagt i 1ste Eftersangs sidste Linie.

³⁾) Billedet er hentet fra Springerens Stilling i Kamplegen inden Springet.

⁴⁾) Her taler Pindar om sine personlige Misundere og Fjender, men tager ved Omtalen af Nidet, der kun angriber de Gode, Anledning til at gaa over til Aias's Historie, hvori der er Hentydninger til den Uretfærdighed, hvori den nu end bestod, som den afdøde Megas' Fjender havde øvet mod ham og maaske ogsaa mod hans Søn Deinis.

Men lad mig, indtil Jord har skjult mit Lig, være for Borgerne kjær,
 Mens jeg priser værdig Daad, men for Frække udsaaer Daddel.

3die Modstrofe.

Ret, som Træet faaer hurtig Væxt ved Duggens Friskhed,
 saa voxer og Dyden,
 Løftet op blandt vise Mænd og Retfærds Mænd til Æthren let.
 Al Slags Brug der er for Venner, mest vel trænges til dem
 i Farer, men dog,
 Ogsaa Glæden har Lyst at stille frem Troskab, saa Øiet
 den seer.

Megas! skjøndt din Sjæl jeg ei kan tilbage atter bringe,

3die Eftersang.

(De tomme Forhaabningers Maal bringer ingen Gavn tilsidst),
 Dog for Chariaderne, denne din Slægt,
 Kan jeg reise Musers Mindesten, kneisende høit, til Ære for
 Hine Fødder to Gange to, som Hæder vandt.
 Jeg med Glæde giver en Daad en Ros fortjent,
 Ogsaa Møie smertefri gjorde en Mand tidt ved Kvad.
 Sang, som giver Ros for en Daad, vistnok kjendtes ogsaa i
 ældgamle Dage,
 Ogsaa før der opstod Tvedragt mellem hin Adrastos og
 Kadmeers Folk.)

¹⁾ Med de syv Fyrsters Tog til Theben blev den første Stiftelse af de nemeiske Lege sat i Forbindelse. De stiftedes til Ære for den af en Slange dræbte Opheltes eller Archemoros. Meningen af Stedet er, som Mezger siger, at ligesom der fra gammel Tid var et saarende, Retten fordreierende Ord, saa var der ogsaa fra gammel Tid et lægende Ord, passende til den ædle Gjerning.

9de nemeiske Ode.

Oden er skreven til den samme Chromios, til hvem 1ste nemeiske Ode er skreven (se Indledningen til denne). Chromios var af sin Svoger Hieron indsat til Statholder i den i Aaret 476 grundede By Aitna. Den Seir, dette Digt feirer, havde Chromios engang tidligere vundet i Væddekjørsel ved de pythiske Lege i Sikyon; paa Aarsdagen for denne Seir feirede han en Fest med en Procession og et Gjæstebud, hvortil Pindar skrev denne Sang. Pindar har, efter Slutningen af Sangen at dømme, været med ved Festen. Sangen er skreven efter Ol 76,4 (473) og før Ol 79,4 (461).

At Digtet er blevet optaget blandt de nemeiske Oder har formodentlig sin Grund i, at Alexandrinerne stillede de nemeiske efter de isthmiske Sange, og de Digte, der nu kaldes 9de, 10de og 11te nemeiske Sang, stillede som et Anhang bag efter hele Samlingen, hvorved de senere ved en Unøiagtighed henførtes til de nemeiske Sange.

Sangen, der kun er skreven i enkelte Strofer, begynder med en Opfordring til Muserne om at være med i Festtoget, som nu begynder, og derpaa gaaer Digteren over til fra Slutningen af 2den Strofe at besyngte Adrastos og de syv Fyrsters Tog mod Theben. Valget af denne Mythe laa nær, da den Fest i Sikyon, hvor Chromios havde seiret, oprindeligt var indstiftet til Ære for Adrastos, men omtrent ved Aaret 600 af Tyrannen Kleisthenes blev omdannet til en Fest for den pythiske Apollon. Efter at have skildret Rædslerne ved de syv Fyrsters Krig, vender han sig med en Bøn til Zeus om at holde saadanne Krigens Rædsler borte fra Aitna og tænker vel her paa Karthaginiensernes Krige. Derpaa skildres Chromios' Krigsbedrifter og store Lykke, og Digteren ender med en Opfordring til at hengive

Amphiaráos jo, fræk i Hu, og et frygteligt Oprør jog
ham bort.¹⁾

Langt fra Fædres Hjemstavn og Argos, thi mer ei hersked
Talaos' Sønner, tvungne der ved Oprørs Magt.
Hvad fordem Ret var styrter tidt den Mand, der seirer.

4.

Men da til Oikles' Søn de skjænkede som Viv Eriphyle,
Som et Pant, ved Ed gjort helligt, hende, som fik under
Aag sin Mand,²⁾ igjen de Herskermagt
Fik blandt Danaernes lyse Folk, og engang de mod The-
bens Porte syv
Førte Hær trods Fuglenes Varsler, mens Zeus de Rasende
tilskyndede ei, idet han Lynet slyngede ud,
Men tværtimod det Krigstog bød han dem at spare.

5.

Dog til Fordærvelsen vist dem ilede Skaren at komme,
Klædt i Malmets Vaaben, ført af Heste paa Stridsvogn, men
hist ved Bredden af Ismenos'³⁾ Flod
Efter en Kamp for den søde Hjemfart den hvidlige Røg de
næred kun

¹⁾ Proitos, Stamfaderen for den argiviske Kongeslægt, havde delt Magten med Seeren Melampos, der havde helbredet hans Døtre for Vanvid, og med dennes Broder Bias. Fra Melampos stammede Oikles, Fader til Amphiaráos, fra Bias Talaos, Fader til Adrastos. Amphiaráos dræbte Talaos og fordrev Adrastos, der flygtede til Sikyon og der blev Svigersøn og Efterfølger af Kong Polybos. Senere udsøndede han sig med Amphiaráos og gav ham sin Søster Eriphyle til Ægte.

²⁾ Her sigtes til, at Amphiaráos ved sit Giftermaal med Eriphyle maatte forpligte sig til i enhver Strid med hendes Broder Adrastos at adlyde hendes Dom.

³⁾ Ismenos var en Flod ved Theben; efter at de vare slaede tilbage fra Angrebet paa Byen, bleve de nebsablede der.

Der med egne Lig, thi jo Baalene syv fortærede Heltenes
 unge Lemmer, mens med vældigt Lyn
 Det brede Jordbryst Zeus nu spalted brat og skjulte

6.

Amphiaráos med Vognen, før Periklymenos¹⁾ Landse
 Skjæmmed Heltens Mod med Saar i Ryggen; i Skræk af
 Guder sendt selv Guders Børn jo flye.
 Hvis det er muligt, Kronide, da jeg saa langt, som jeg kan
 det, fra mig bort
 Fjerner denne Prøve med Vaabnene purpurklædte²⁾ om Liv
 og om Død; men dig jeg beder i lang Tid giv
 Aitnaiers Børn en Skjæbne god ved Lov befæstet.

7.

Giv, Fader Zeus, ogsaa Folket Festglæder fælleds for Alle.
 Her er Mænd, som baade elske Heste og ei under Rigdoms
 Aag har bøiet Sjælen ned.
 Næppe man troer mig, thi Æresfølelsen, den, som os bringer
 herligt Ry,
 Uformærket stjæles af Vindelyst. Hvis Du Chromios
 havde til Fods, til Hest og hist paa Skib i Kamp
 Som Vaabendrager fulgt i heftig Kamplarms Fare,

8.

Havde Du dømt, hin Gudinde³⁾ havde hans krigerske Hjerte
 Rustet vel til Værn mod den Fordærv, Enyalios⁴⁾ sender.
 Faae har dog Evne til
 Blodbadets Sky, som er nær En selv, dygtig i Haand som
 i Sjæl, at vende brat

¹⁾ Periklymenos var en Søn af Poseidon og Teiresias' Datter
 Chloris

²⁾ Purpurklædte kaldes Vaabnene istedetfor blodige.

³⁾ Ved „hin Gudinde“ menes Æresfølelsen, Aidos, der her personificeres.

⁴⁾ Enyalios Tilnavn for Krigsguden.

Over Fjendens Rækker; for Hektor man siger visselig
 Hædren har blomstret ved Skamandros Strøm engang,
 Men om Heloros' ¹⁾ steile Bredder, Rheas Sund

9.

Mennesker kalder det Sted, for hin Agesidamos' ²⁾ Sønjo
 Straaled denne Hæders Glands i Ungdommens tidligste Tid;
 hvad Kampe ellers ført han har
 Baade i Mængde i Fastlands Støv og i Slag, som der stod
 paa Havet nært,
 Minder her jeg om. Men af Kampe, man ført med Ungdoms
 Kraft har under Retfærds Hjælp bli'r Frugt det milde Liv
 Til Oldingsaldren. Lad ham ³⁾ vide, han af Guder

10.

Fik en vidunderlig Lykke; thi hvis med Rigdomme store
 En sig vinder herlig Hæder, da kan en Dødelig ei med Fod
 end større Høide naae.
 Sindsro til Drikkelag passer. Seiren, som nylig har foldet
 ud sin Blomst
 Vinder Glands ved Sangen den bløde; men Stemmen bliver
 ved Vinkummen modig; lad en Svend den skænke fuld,
 Den Drikkegildets søde Spaamand; ⁴⁾ lad ham ogsaa

11.

Omdele Vinrankens stærke Barn i de Sølvskaaler, ⁵⁾ Heste

¹⁾ Heloros er en Flod mellem Syrakus og Pachynon. Den her omtalte Kamp fandt Sted mellem Tyrannen Hippokrates i Gela og Syrakus Ol 72,1 (492). Gelons Broder Hieron anførte Rytteriet og havde den unge Chromios til Ledsager.

²⁾ Agesidamos er Chromios's Fader.

³⁾ Her menes Chromios.

⁴⁾ Vinkummen kaldes Drikkegildets søde Spaamand, fordi den forudsiger de Glæder, der venter.

⁵⁾ Af denne Strofe seer man, at der ved de pythiske Lege i Sikyon skænkedes Seirherren baade Sølvbægere og en Krands.

Vandt engang og sendte hjem til Chromios sammen med
Krandse vundne efter Retfærds Dom
Hist udi Sikyon hellig, Gave fra Sønnen af Leto. Fader
Zeus
Lad mig med Chariterne lovprise denne Dygtighed; giv, mens
jeg Seiren ærer, Seiren til min Sang,
Idet jeg nærmest Musers Maal mit Spyd nu fæster.

10de nemeiske Ode.

Digtet er ingen nemeisk Ode (se Indledningen til 9de Ode), thi det er skrevet i Anledning af Festen Hekatombaia i Argos, der holdtes til Ære for Gudinden Hera. Ved denne Fest havde Theaios seiret i Brydkamp, og til Minde herom holder han nu under hin Fest en Mindefest for sin egen tidligere Seir, hvortil Pindar skrev Sangen, der vistnok er bleven afsungen offentlig i Argos. Theaios var en Søn af Oulias og hørte til en fornem Slægt, der førte sit Udspring tilbage til den graa Oldtid. Familien tilskrev Dioskurernes Beskyttelse sit store Held i Kamplege, thi der var et Familiesagn, som sagde, at en af deres Forfædre, Pamphaes, havde været Gjæstevæn med Dioskurerne. Om Tiden for Digtets Affattelse kan Intet siges.

Digtet begynder med en Opregning af alle de store Personligheder og Begivenheder, som Mytherne knytte til Argos, en Opregning, der skal give Byen, hvor Seirssangen synges, en Erstatning for den Mythe, der ellers i Seirsangene fortælles til Forherligelse af Seirherrens Fædreland; thi i dette Digt er det Mythen om Dioskurerne, der fortælles, og den gjælder ikke Argos. Fra denne Opregning gaar han i 2den Strofe over til at opregne alle Theaios' og hans Slægts Seire i Kamplege. Denne Opregning gaar til 3die Eftersang, hvor Gjæstevenskabet mellem Pamphaes og Dioskurerne omtales, og derfra til Digtets Ende fortælles saa Mythen om Dioskurerne. Grunden til, at Digteren har valgt denne Mythe og ikke en Mythe, der forherligede en argivisk Helt, er sikkert den, at Theaios, da han bestilte Digtet, har forlangt denne Mythe behandlet paa Grund af Sagnet i hans Familie.

1ste Strofe.

Nu om Danaos¹⁾ og hans femti høit i Glands paa Throner
 siddende Jomfruers By,
 Heras Hus,²⁾ det herlige, synger Chariter! Modige Gjer-
 ninger gav
 Tusind Seires Glands den; for langt dog nu her
 Blev om Perseus³⁾ Kamp med Gorgonen Medusa Sangens
 Ord;
 Mange Byers Grundvold ved Epaphos' Haand blev lagt i
 Ægypten jo hist;
 Hypermnestra⁴⁾ heller ikke handled slet, da ved eget
 Raad hun holdt i Skeden Sværd.

1ste Modstrofe.

Diomedes⁵⁾ med Haaret lyst til salig Gud har gjort Gud-
 inden Glaukopis⁶⁾ engang,

¹⁾ Danaos var Søn af Belos, der igjen var Søn af Poseidon og Libye, Datter af Epaphos, Sønnen af den argiviske Flodgud Inachos's Datter Io. Danaos havde 50 Døttre Danaiderne.

²⁾ Heras Hus kaldes Argos, fordi det var et af Hovedsæderne for hendes Dyrkelse.

³⁾ Perseus, Søn af Danae og Zeus. Danae var Datter af Akrisios. Da Kong Polydektos vilde skille sig af med Perseus for at tvinge hans Moder til Ægteskab med sig, sendte han ham ud for at hente Gorgonen Medusas Hoved.

⁴⁾ Danaos's 50 Døttre flygtede for de 50 Sønner af Agyptos, Danaos's Broder, med deres Fader til Argos; men Agyptos's Sønner kom derover og ægtede dem. Da det var spaaet Danaos, at en af hans Svigersønner skulde berøve ham Herredømmet i Argos, som han havde faaet ved Apollons Hjælp, befalede han sine Døttre at myrde deres Mænd. Kun Hypermnestra adlød ikke, men frelste sin Mand Lynkeus, der undkom ved Flugten.

⁵⁾ Diomedes regnes her til de argiviske Helte, fordi hans Fader Tydeus var gift med en Datter af Adrastos, Konge i Argos. Diomedes blev i Argos feiret sammen med Athene.

⁶⁾ Glaukopis = Athene.

Oikles' Søn,¹⁾ hin Spaamand, hin Valpladsens Sky, da
 Zeus slog ham ned med sit Lyn,
 Aabned Jorden hist udi Theben sit Skjød.

Argos har og Ry ved de haarfagre Kvinder; Zeus forlængst
 Rytgets Sandhed viste jo, kommende til Alkmene²⁾ og
 Danae hid.

Lynkeus³⁾ og Adrastos Fader⁴⁾ Zeus og gav Tankens
 Frugt forenet smukt med Retfærd god.

1ste Eftersang.

Kraft han gav Amphitryons Landse, og Lykke størst
 han fik.

Ind i Gudens Slægt han jo kom,⁵⁾ da med Malmets Vaaben hist
 Ned Teleboernes Æt⁶⁾ han slog, og, hans Skikkelse lig,
 Gudernes Drot til Palladset kom og bragte

Frygtløs Heltesæd til hin Herakles, som har paa Olympen
 Jo til sin Viv Hebe hist, skjønneste Gud, som hos Mod'ren
 staaer,⁷⁾ der slutter Bryllups Pagt.

¹⁾ Oikles's Søn er Amphiaraios af Melampidernes Slægt.

²⁾ Alkmene, Moder til Herakles, var Datter af Perseus's Søn Elektryon. Efter det sædvanlige Sagn var Alkmene i Theben, da hun fødte Herakles, her lader Pindar det ske i Argos; enten har Argiverne haft et Sagn herom, hvad der er det sandsynligste, eller Pindar har lavet Mythen om for at hædre Argos.

³⁾ Lynkeus, gift med Hypermnestra, var Fader til Abas, der igjen havde Sønerne Akrisios og Proitos.

⁴⁾ Adrastos Fader er Talaos Søn af Bias.

⁵⁾ Det er en ret mærkelig Tanke, at Amphitryon kommer i Slægt med Zeus, ved at hans Hustru faaer en Søn med Zeus og han bliver Pleiefader for Gudens Barn.

⁶⁾ Teleboerne boede paa Øen Taphos og beherskedes af en Konge Pterelaos af Perseus' Slægt. Denne havde i en Krig dræbt Alkmenes Brødre, og hun stillede som Betingelse for at gifte sig med Amphitryon, at han skulde hævne hendes Brødres Død. Det gjorde han, men medens han var i denne Krig, kom Zeus i hans Skikkelse til Alkmene, der saaledes blev Moder til Herakles.

⁷⁾ I Templet i Argos stod ved Siden af Polykleitos's Statue af Hera en Statue af Hebe.

2den Strofe.

Nu for svag er min Mund til op at regne ælt det gode,
 Skjæbnen Argivernes Land
 Skjænket har, og Menneskets Træthed er ogsaa tung jo at
 møde,¹⁾ men dog
 Væk nu Lyren rustet med Strengene vel!
 Giv saa Agt paa Brydkampen; visselig Kamp om Malmets
 Skjold²⁾
 Drager Folket til Oxernes Offring³⁾ ved Heras Fest og til
 Kampleges Dom
 Der, hvor Oulias's Søn Theaios har tvende Gange glemt
 ved Seiren Møie svær.

2den Modstrofe.

Ogsaa over Helleners Skare vandt han hist engang i Pytho;
 med lykkelig Fod
 Krands han vandt paa Isthmen og hist i Nemea; Mu-
 serne Pløining han gav,⁴⁾
 Da ved Havets Port⁵⁾ han jo tre Gang vandt,
 Trende Gange under Adrastos's Lov paa hellig Grund.⁶⁾

¹⁾ Naar Digteren efter at have sagt, at han dels ikke formaaer at opregne alle de Guder, Skjæbnen i den mythiske Fortid har skænket Argos, og dels frygter at trætte Menneskene ved denne Opregning, saa siger „men dog“, skulde man vente, at han alligevel vilde fortsætte sin Beretning om al Argos's gamle Hæder, men han bruger denne Vending kun som en Overgang til sit egentlige Thema, at besyngte Seirherren. Se herom Dr. Drachmann „Moderne Pindarfortolkning“ pp. 287—289.

²⁾ Hos Pindar staaer „Malmkampen“, fordi Prisen i Vædekampen ved Herafesten var et Malmkjold.

³⁾ Ved Heras Fest i Argos, som ogsaa kaldtes Hekatombaia, førtes 100 Oxer foran Festprocessionen, og deres Kjød uddeltes til Borgerne.

⁴⁾ At give Muserne Pløining vil sige at give Sangerne Stof til at besyngte.

⁵⁾ Havets Port kaldes Isthmen, da den lukker for Havet.

⁶⁾ Her menes de nemeiske Lege.

Fader Zeus, mens Hjertet nu attraaer, er taus hans Mund,
 men hos dig er al Magt,
 Om din Naade ei letsindig er hans Bøn, Mod han har og
 Hjerte, som ei Møie skyer.¹⁾

2den Eftersang.

Kjendte Ting jeg synger for Guden og hver, som kjæmper om
 Største Kampes høieste Maal; men Herakles Kampleg størst
 Stifted i Pisa; ²⁾ men søde Stemmer som Forspil ³⁾ besang
 Hist i Athen ham ved Fester tvende Gange;
 Hid Oliventræets Frugt i Jorden, som brændtes af Ilden,
 Kom til det Folk mandig stærkt, Here har kjært, i de Kar,
 som hegned den med broget Pragt.

3die Strofe.

Dine Morbrødres Slægt, saa vide kjendt, Theaios, følger
 Æren for Kampleges Seir;
 Naadig var dem ofte Chariter og Tyndarider; ⁴⁾ hvis
 jeg var i Slægt
 Med Thrasyklos født og med Antias, ⁵⁾ da
 Ei i Argos ned imod Jorden jeg slog mit Øies Lys,
 Thi saa mange Seire, de vandt her i Proitos' ⁶⁾ heste-
 opdrættende By,

¹⁾ Meningen er, at Theaios uden just at sige det ønsker at seire ved de olympiske Lege; Pindar siger, at hans Bøn ikke er letsindig, da han godt ved, hvad Møie det koster, og har Mod og Hjerte dertil.

²⁾ Her menes de olympiske Lege.

³⁾ Da Theaios to Gange havde seiret ved Panathenæerfesten i Athen, hvor Prisen var Olivenolie i malede Lekar, saa tager Pindar dette som et Forvarsel om, at han ogsaa vil vinde Olivenkransen i Olympia.

⁴⁾ Tyndariderne ere Dioskurerne Kastor og Polydeukes.

⁵⁾ Thrasyklos og Antias maa have været Theaios's Morbrødre eller i al Fald af hans Moders Slægt.

⁶⁾ Proitos var Tvillingbroder til Akrisios, hvem han fratog Herredømmet i Argos.

Vandt de i Korinthos Skjul¹⁾ og hist ved Dom udtalt fire
Gange af Kleonais Mænd²⁾

3die Modstrofe.

Men fra Sikyon³⁾ kom de hjem som klædte helt i Sølv
med Vinbægre, Seirenes Pris,
Fra Pellane⁴⁾ kom de med Ryggene svøbte helt ind i
Uldtøiet blødt,
Malmets Vaaben talløse nævnes ei kan.

Alt for lang Tid gaaer til at tælle det, alt hvad Kleitors By,⁵⁾
Hvad Tegea,⁶⁾ hvad hver Achaiernes høie Stad, hvad Ly-
kaion⁷⁾ har sat
Hist ved Zeus's Kampplads ud som Pris for Seir, til at
vinde der ved Fods og Hænders Kraft.

3die Eftersang.

Da til Gjæstevenskab til Pamphaes⁸⁾ Kastor kom engang
Med sin Broder god Polydeukes, ei Under er det, at
Medfødt det blev dem Athletes Gjerning at øve med Held;
Thi jo i Sparta med Dandsens brede Pladser

¹⁾ Her menes de isthmiske Lege, der holdtes i Fyrretræslunden om Poseidons Tempel ved Korinth.

²⁾ Her menes de nemeiske Lege, der bestyredes af Borgerne i Byen Kleonai.

³⁾ I Sikyon holdtes Lege først til Ære for Adrastos, senere for Apollon, Prisen var Sølvbægre og en Krands.

⁴⁾ I Pellane i Achaia holdtes en Kampeg til Ære for Zeus, Prisen var en Uldkappe.

⁵⁾ I Kleitor i Arkadien holdtes en Kampeg for Persephone.

⁶⁾ I Tegea i Arkadien holdtes en Kampeg til Ære for Athene Alea.

⁷⁾ Ved Bjerget Lykaion i Arkadien holdtes Kampege til Ære for den lykæiske Zeus.

⁸⁾ Pamphaes en Argiver og en af Theaios's Forfædre, om hvem Sagnet sagde, at han engang havde beværtet Dioskurerne; da disse særlig tænkte at beskytte Legemsøvelser og Athletkampe, tilskriver han deres Beskyttelse Familiens Held i Kampege og danner herved en Overgang til at fortælle Mythen om Dioskurerne (se Indledningen).

Kampens Fester styre de med Her mes og Helten He ra k les,
 Og hver en god Retfærds Ven vise de Omhu, og trofast
 vistnok er jo Guders Slægt.

4de Strofe.

Men de vextende boe den ene Dag tilsammen hist hos Zeus,
 deres Fader saa kjær,
 Hist Therapnes Huler ¹⁾ bebo de den anden Dag under
 Jorden i Skjul,
 Samme Skjæbne følgende, thi for en Gud
 Heelt at være, boende hist udi Himlen, valgte han,
 Polydeukes, Livet hos Broderen Kastor, falden engang
 i en Krig,
 Thi om Oxer Idas ²⁾ kom i Strid med ham, harmfuld da
 han saared ham med Malmspærs Od.

4de Modstrofe.

Fra Taygetos speided Lynkeus, dem han sidde saa i
 Stammen af udgaaet Eg;
 Skarpest var til Syn jo hans Øie blandt alle Menneskers;
 hurtig paa Fod
 Kom de saa flux, og Sturværk brat pønsed de paa.
 Vældig ondt de Apharetider ³⁾ da led ved Zeus's Haand;
 Thi med Fart kom Sønnen af Leda ⁴⁾ nu efter dem, som
 sig stilled til Kamp.

¹⁾ Therapne en By i Lakedaimon, hvor man sagde Dioskurernes Grav var.

²⁾ Idas og hans Broder Lynkeus Dioskurernes Fætttere vare Sønner af Aphareus, Konge i Messenien. Dioskurerne røvede i Fællesskab med dem nogle Oxer, men de kom i Strid om Byttet. Dioskurerne skjulte sig i en hul Eg for at lure paa de andre. Lynkeus, hvis Syn kunde gennemtrænge alt, saa dem og angreb dem tilligemed sin Broder.

³⁾ Apharetider kaldes Lynkeus og Idas som Sønner af Aphareus.

⁴⁾ Leda gift med Kong Tyndareos, Moder til Kastor og ved Zeus til Polydeukes.

Mod ham tæt ved deres Fædres gamle Grav, derfra Hades-
Støtten tog de, Stenen glat,

4de Eftersang.

Den de kasted mod Polydeukes's Bryst, men ei de ham
Knuste der, ei heller de fik ham til der at vige bort;
Stormende frem med det snelle Spyd, drev han Malmet
med Haand

Dybt ind i Siden paa Lynkeus. Zeus mod Idas
Slynged Ildens Bærer, Lynet flammende. Der de saa begge
Uden en Ven brændtes op. Heard er for Mennesker Strid
med Stærk're til at færdes i.

5te Strofe.

Til den vældige Broder Tyndariden ¹⁾ kom igjen tilbage og
traf ham endnu
Ikke død, men gispende stiv efter Veiret, trykket af Aande-
dræts Nød.

Varme Taarer udgjød han der under Suk;
Høit han talte: »Fader Kronide, hvad Løsning bli'r der nu
Ud fra Sorgen? Sammen med denne nu fuldbyr, Drot,
ogsaa Døden for mig!

Bort gaaer Æren jo for Helten venneløs; faa af Støvets
Børn blev tro i Farens Nød

5te Modstrofe.

Til i Møie at tage Del; saa talte der han. Ham i Møde
kom Zeus, og han der
Talte Ordet: »Du er min Søn, men til denne siden døde-
lig Sæd har en Helt

¹⁾ Her menes Polydeukes. Efter at Pindar i Slutningen af 4de Strofe har fortalt, at Kastor blev dræbt, skildrer han Kampens Begyndelse i 4de Modstrofe, men da han i Forveien har fortalt, at Kastor blev dræbt, gjentager han det ikke der, men fortæller hvorledes Polydeukes drev dem tilbage. Efter at Lynkeus og Idas ere dræbte, vender saa Polydeukes tilbage til den døende Broder.

11te nemeiske Ode.

Heller ikke dette Digt hører efter sit Indhold til de nemeiske Seirssange. Det er digtet i Anledning af, at en Mand ved Navn Aristagoras blev indsat til Prytan (Raadsherre) paa Tenedos. Aristagoras var en Søn af Arkesilaos og hørte til Peisandridernes Slægt, der stammede fra Amyklæ; men paa mødrene Side stammede han fra Menalippidernes Slægt i Theben. Sangen blev sunget ved den høitidelige Offring i Prytaneion (Raadhuset), hvor der var et Alter for Gudinden Hestia og en Statue af hende. Om Tiden for Digtets Affattelse vides Intet. Man maa formode, at Aristagoras var en ældre Mand, da han havde vundet 16 Seire i Kampege, før han blev Prytan. I Sangen omtales, at han ikke havde faaet Lov af sine Forældre til at deltage i de olympiske og pythiske Kampege. Denne Omtale af Kampege har vistnok bevirket, at Digtet blev optaget blandt Seirssangene, til hvilket det hverken hører efter sin Anledning eller sin hele Tone og sit Indhold, og der findes heller ikke som sædvanlig i Seirssangen nogen Mythe indflettet til Mandens eller hans Bys Forherligelse. Se iøvrig om denne Ode Dr. Drachmann »Moderne Pindarfortolkning« pp. 189 og 219.

1ste Strofe.

Du, som fik til Hjem Prytaniet, o! Rheas Datter, Du
 Søster jo til Guden ypperst, Zeus, og hans Thronfælle Hera,
 Hestia!') modtag i din Hal Aristagoras vel
 Samt hans Venner nær dit Scepters gyldne Glands,
 Hædrende dig, her for Fald de bevogte Tenedos vel,

1) Hestia, Arnens Gudinde, beskyttede ikke blot Husets Arne, men ogsaa Statens Arne, der som et Symbol paa Borgersamfundets Enhed repræsenteredes i de frie Stater af en altid brændende Ild paa Raadhuset. Hun fremstilles som en alvorlig, jomfruelig Gudinde.

1ste Modstrofe.

Dig blandt Guder ærende først tidt ved Offerdrik og tidt
 Her ved Offrets fede Damp, mens høit lyder Lyren og Sangen;
 Ogsaa den gjæstfrie Zeus's Ret ved det velfyldte Bord
 Altid æres; maatte han sit Hverv med Ros
 Fuldbyrde her uden Saar i sin Sjæl i Maaneder tolv.

1ste Eftersang.

Manden jeg priser, hans Fader Arkesilaos og hin
 Skjønhed, værd at see, som han har, og det Mod, ham
 Fødslen gav.
 Dersom en Mand, der har Rigdom, overgaaer Andre i
 Skjønhed,
 Og han i Kamplege seirer, visende Kraften, han har,
 Lad ham, naar sit Legem skjønt han ruster ud,
 Huske vel, allersidst til Klæder kun Jorden han faaer.

2den Strofe.

Her han roses bør nu af Borgernes gode Mænd med Ord,
 Og med Sangen sød man ham forherlige skal og besyngte.
 Ham, Aristagoras, samt hans Fædreland, herligt af Navn,
 Sexten Gange krandsed trindt i Naboland
 Brydkampens Seirs Glands tilligemed stolt Pankrations¹⁾
 Kamp.

2den Modstrofe.

Dog Forældres Haab, ikke freidigt nok, hindred Drengens
 Kraft
 I at prøve Kampleg i Olympia hist og i Pytho.
 Ja jeg nu sværger, som jeg det troer, hvis han kommen
 var did

¹⁾ Pankration var en Kampleg, der bestod i en Forening af Nævekamp og Brydekamp.

Til Kastalia¹⁾ og til Kronos' Skovhøi²⁾ hist,
 Skjønnere hjem vendt han var, end de Mænd, han kæmped
 imod,

2den Eftersang.

Havende feiret femaarlig Fest af Herakles bestemt
 Og om Haaret bundet sig Bladenes Krands som Purpur saa
 skjøn.³⁾

Snart kan en Dødelig Pralet tomt jo berøve et Gode,
 Snart gik han glip af det Skjønne, just for hans Ævne tilpas,
 Naar han dadled altfor stærkt sin egen Kraft,
 Medens bort modløst Hjertet førte ham atter derfra.⁴⁾

3die Strofe.

Let det var at se, at Peisandros'⁵⁾ Blod fra Sparta var
 Alt fra gammel Tid, thi med Orestes hangik fra Amyklai,
 Førende hid de Aiolors Skare med Vaaben af Malm,
 Og med Moderens Stamme Melanippos' Blod
 Blandet jo blev hist, hvor Floden Ismenos⁶⁾ ruller sin Strøm.

¹⁾ Kastalia, Kilden ved Foden af Parnassos betegner her Stedet for de pythiske Kampe.

²⁾ Kronos's Høi er Navnet paa en Høi ved Olympia.

³⁾ Krandsen sammenlignes her med Purpur ligesom ellers med Guld, kun for at tilkjendegive dens høie Værd.

⁴⁾ Tanken i de fire sidste Linier; at den ene forfeiler sit Maal af for stor Selvtillid, den anden af for lidcn, refererer sig til, at Forældrene ikke vilde lade ham kæmpe i Olympia.

⁵⁾ Faderens Stammefader var efter Familiesagnet Peisandros, som, da Dorerne vandrede ind i Peloponnes, med Pelopiderne drog fra Amyklai. Naar Pindar kalder dem Spartanere, skjøndt de vare fra Amyklai, saa er det, fordi Amyklai nu i hans Tid hørte til Sparta og dens gamle Glands var glemt. Moderens Slægt havde efter sine Sagn sit Udspring fra Melanippos, den thebanske Helt, der saarede Tydeus i den thebanske Krig og selv blev dræbt af Amphiaraios. Paa Tenedos boede Folk, der ved de gamle Vandringer vare komne fra Boiotien.

⁶⁾ Ismenos var en Flod ved Theben.

3die Modstrofe.

Slægters gamle Dyder med vextende Gang til Mænd gi'r Kraft,
 Uden Afbrud giver ikke Marken den sorte sin Frugt jo; ¹⁾
 Heller ei Træerne ville hen gjennem Aarenes Løb
 Give altid lige rigt med Duft sin Blomst,
 Vexel der er, Skjæbnen saaledes fører dødelig Slægt.

3die Eftersang.

Tydeligt Tegn der fra Zeus ei følger med Menneskers Vei;
 Dog paa Hesten høi vil vi ride, og al vor Hu staaer til
 Meget at udføre, bundne fast af det dristige Haab jo.
 Dybt Forudseenheds Kilde ligger dog skjult for vort Blik,
 Maade bør man holde, søger Vinding man,
 Lysten stærk, aldrig mættet det er, kun Galskaben stor. ²⁾

¹⁾ Samme Tanke udtales i 6te nemeiske Ode.

²⁾ Både gamle og nye Fortolkere have i denne Slutning af Digtet villet se en Advarsel til Aristagoras om ikke at søge at opkaste sig til Tyran. Indholdet synes mig dog at være saa almindeligt, at ethvert Menneske endogsaa i vore Dage kunde betragte det som en gavnlige Paamindelse til sig selv.

Efterretninger

om

Sorø Akademis lærde Skole og Opdragelsesanstalt

for

Skoleaaret 1891—92

af

P. K. Blichert.

Lærerne. Fag- og Timefordeling.

Under 2den Marts d. A. blev Overlærer C. E. Kiellerup allernaadigst udnævnt til Ridder af Dannebrog.

Under 5te Maj d. A. blev kst. Lærer H. G. N. Gad allernaadigst beskikket til Adjunkt fra 19de August d. A. at regne.

I Skoleaaret 1891—92 have Fagene været fordelte paa følgende Maade mellem Lærerne :

Rektor: Latin i VI og V (Prosa), Læsning af græske Forfattere i Oversættelse med den mat.-nat. Afdeling af VI og V, Tysk i VI, IV a, IV b og 4. R. .	20	Timer.
Overlærer Ibsen: Naturlære i alle Klasser	25	—
Overlærer Rosing: Græsk i VI og III, Historie i VI, V, IV a, 4. R. og I .	24	—
Overlærer Kiellerup: Geografi i IV a, IV b, III og II	7	—
Overlærer Hoff: Latin i IV a, Græsk i V og IV a; Dansk i VI og IV b, Oldnordisk i VI	24	—

Adjunkt Wørmer: Latin i V (Poesi og Ekstemporallæsning), IV b, III og II	24	Timer.
Adjunkt Michelsen: Latin i I, Dansk i I, Fransk i VI, IV a, II, 2. R. og I.	24	—
Adjunkt Thaarup: Matematik i V, III og 1. R., Naturhistorie i 1. R. . . .	24	—
Adjunkt Lauritzen: Matematik i VI, V S, IV b, 4. R. og I.	28	—
Adjunkt Zoffmann: Naturhistorie i alle Klasser undtagen 1. R., Geografi i 4. R. og 3. R., Matematik i IV a. . . .	26	—
Adjunkt Boesen: Dansk i V, 4. R., II og 2. R., Oldnordisk i V, Historie i IV b, III, 2. R. og 1. R., Geografi i 1. R. .	23	—
Adjunkt Petersen: Religion i III, 3. R., II, 2. R., I og 1. R., Historie i 3. R. og II, Dansk i 1. R., Geografi i 2. R. og I	24	—
Adjunkt Matthiessen: Matematik i 3. R., II og 2. R., Fransk i 4. R., 3. R. og 1. R.	26	—
Adjunkt Hansen: Engelsk i alle Klasser, Fransk i V, IV b og III.	25	—
Adjunkt Gad: Tysk i V, III, 3. R., II, 2. R., I og 1. R., Dansk i IV a, III og 3. R.	24	—
Tegnelærer, Medlem af Kunstakademiet Dalsgaard: Tegning i Realklasserne samt i II og I	10	—
Gymnastiklærer Christensen: Gymna-		

stik, Svømning, Dans og Skydning med alle Klasser	21	Timer.
Musiklærer, Organist Jæhnigen: Sang og Instrumentalmusik	17	—
Sognepræst W a m b e r g: Religion i VI, V, IV a, IV b og 4. R.	5	—
Lærer H a n s e n: Skrivning i alle Klasser	11	—
Sergent H a n s e n: Gymnastik, Svømning, Dans og Skydning med alle Klasser .	21	—

Det hvert Fag tildelte Antal Timer ses af efterfølgende Tabel, paa hvilken Bogstaverne F., S. og M. henholdsvis betegne Fællestimerne og de for den sproglig-historiske og for den matematisk-naturvidenskabelige Retning særlige Timer.

	VI.			V.			IV		4. R.	III.			3. R.	II	2 R.	I.	1. R.	Sum.
	S	F	M	S	F	M	a.	b.		S	F	M						
Dansk	2			2			2	3	4	2	1	3	2	3	3	3	30	
Oldnordisk	2			2													4	
Tysk	2			2			2	2	2	2		2	2	3	2	3	24	
Fransk	4			4			2	2	3	2		2	3	3	3	3	31	
Engelsk	2			2					3			4		3		3	17	
Latin	7			7			7	7		7					6		48	
Græsk	6			15			15			5			7				22	
Religion	1			1			1	1	1	2		2	2	2	2	2	17	
Historie	3			3			2	2	3	2		3	2	2	2	2	26	
Geografi							2	2	2	1		2	2	2	2	2	17	
Naturhistorie							1	2	2	2		2	2	2	2	2	19	
Naturlære	3			6	3		5	2	2	2	2	2	2	2	2	2	25	
Matematik med Regning og geo- metrisk Tegning				9	1		9	5	7	6	5	2	6	6	6	5	6	73
Tegning									2			2	1	2	2	2	10	
Skrivning												1	2	2	2	2	7	
Sang	2			2			2	2	2	2		2	2	2	2	2	5	
Gymnastik	4			4			4	4	4	4		4	4	4	4	4	20	
	36			36			36	36	36	36		36	36	36	36	36	395	

Undervisningen i Instrumentalmusik gives uden-
for den egentlige Skoletid. De Disciple, der ikke del-
tage i Sangundervisningen, sysselsættes i Sangtimerne
med Gymnastik og Skrivning.

Afgangsprøverne i 1891.

a. Fra de studerende Klasser.

I Slutningen af forrige Skoleaar indstillede 11 Elever og 3 skolesøgende Disciple sig til Afgangsprøven, nemlig:

1. i sproglig-historisk Retning:

Carl Albert Hasselbalch, Søn af Proprietær H. til Aastrup ved Hjørring, Elev,
 Niels Frederik Axel Møller, Søn af Sognepræst M. i Horslunde paa Lolland, Elev,
 Ludvig Wagner, Søn af Sognepræst W. i Liunge, Elev,
 Carl Sofus Scavenius, Søn af Godsejer S. til Klintholm paa Møn, skolesøgende Discipel,
 Jørgen Ejnar Theodor Erlandsen, Søn af Sognepræst E. i Vestenskov paa Lolland, Elev,
 Frants Vilhelm Ferdinand Ahlefeldt Ølgaard Muus, Søn af Birkedommer M. i Horsens, Elev,
 Poul Simeon Valdemar Müller, Søn af Sognepræst M. i Sundby paa Falster, Elev,
 Hans Nicolai Holten, Søn af afd. Sognepræst H. i Thorning i Jylland, skolesøgende Discipel,
 Karl Kristjan Larsen, Søn af Lærer L. i Vindehelsinge, Elev,
 Helge Ernest Knuth, Søn af afd. Greve K. paa Jomfruens Egede, Elev.

2. i matematisk-naturvidenskabelig Retning:

Hans Christian Nielsen, Søn af Gaardforpagter N. i Magleby, Elev,

Niels Spandet, Søn af Proprietær S. til Idagaard,
Elev,
Ernst Gustav Adolf Niels Brix, Søn af Skolebestyrer,
Kaptain B. i Varde, Elev,
Axel Julius Søren Nielsen, Søn af Tømmermester N.
paa Frederiksberg, skolesøgende Discipel.

b. Fra Realklasserne.

Til almindelig Forberedelseseksamen indstillede sig
3 Elever og 6 skolesøgende Disciple, nemlig:
Hans Ludvig Frederik Truelsen, Søn af Tømrer T.
i Høed, Elev,
Lauritz Mandrup Poulsen, Søn af afd. Snedkermester
P. i Sorø, skolesøgende Discipel,
Hans Andreas Clasen, Søn af Godsinspektør C. paa
Hardenberg paa Lolland, Elev,
Caspar Sofus Jørgensen, Søn af afd. Murmester J.
i Sorø, skolesøgende Discipel,
Knud Einar Hvalsøe, Søn af Skovrider H. ved Mid-
delfart, Elev,
Christian Thorkild Mørch, Søn af Lærer M. i Gim-
linge, skolesøgende Discipel,
Hans Kruse Blinkenberg, Søn af fhv. Købmand B.
i Svendborg, skolesøgende Discipel,
Hans Svendsen Hess, Søn af Jærnstøberiejer H. i
Middelfart, skolesøgende Discipel,
Rudolph Hother Ræder, Søn af Lægø R. i Terslev,
skolesøgende Discipel.

De enkelte Karakterer ved Afgangsprøverne ses af
efterfølgende Tabeller:

Karakterer ved Afgangsproven i sproglig-historisk Retning.

Hoved- karakter.	Points.	Naturlære.	Gresk.	Latin, mundtlig i det ikke læste.	Latin, mundtlig i det læste.	Latin, skriftlig.	Historie.	Tysk	Engelsk.	Fransk.	Oldnordisk og dansk Litteraturh.	Dansk Stil. II.	Dansk Stil. I.
102	1. Kar.	ug +	ug +	mg	mg	ug +	mg	—	mg +	mg +	mg +	mg	mg
101	1. Kar.	ug +	mg +	ug	ug	mg +	ug +	—	mg	mg	mg +	mg	mg +
91	1. Kar.	ug +	mg +	mg	mg	mg	mg	mg +	mg	mg	mg +	mg	g
89	1. Kar.	g	mg +	mg	mg	mg	mg	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +
88	1. Kar.	mg	mg +	mg	mg	mg	mg	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +
87	1. Kar.	ug	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +
87	1. Kar.	g	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +	mg	mg	mg +	mg +	mg +
83	2. Kar.	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +
77	2. Kar.	mg	g	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +	mg +
69	2. Kar.	g	tg	mg	mg	mg +	mg +	mg +	mg	mg	g	g	g

Karakterer ved Afgangsprøven i matematisk-naturvidenskabelig Retning.

	Dansk Stil. i	Dansk Stil. ii.	Oldnordisk og d. Litteraturhist.	Fransk.	Engelsk.	Historie.	Aritmetik, skriftlig.	Aritmetik, mundtlig.	Geometri, skriftlig.	Geometri, mundtlig.	Mekanisk Fysik med Optik.	Kemisk Fysik med Astronomi og Meteorologi.	Points.	Hoved- karakter.
H. C. Nielsen . . .	mg-:	g	mg-:	mg	mg-:	mg+	ug	ug	mg+	mg	ug	ug	99	1. Kar.
N. Spandet	mg-:	g	mg	g+	mg-:	mg-:	ug-:	ug	mg+	ug	ug-:	ug	95	1. Kar.
E. G. A. N. Brix .	mg-:	g+	mg-:	mg-:	ug-:	tg+	mg+	mg	mg+	mg	mg+	ug-:	87	1. Kar.
A. J. S. Nielsen .	g+	tg+	g-:	mg-:	mg	g	g+	g+	tg+	tg-:	g	g	63	2. Kar.

I Censuren ved Afgangsprøven i begge Retninger deltog foruden Skolens Lærere Docent Dr. Paludan, Professor Helms, Docent Dr. Gudmundsson, Dr. Juell og Kand. mag. Lund.

Karakterer ved almindelig Forberedelseksamen.

	Points.	Orden med skriftlige Arbejder.	Skriftl. og mundtl. Aritmetik.	Regning.	Skriftl. og mundtl. Geometri.	Naturlære.	Naturhistorie.	Geografi.	Historie.	Fransk.	Tysk.	Skriftl. og mundtl. Engelsk.	Skriftlig Dansk.	Mundtlig Dansk.
H. L. F. Truelsen .	109	mg+	mg+	g	mg+	ug	mg	ug÷	mg+	—	mg	ug÷	mg	ug÷
L. M. Poulsen . . .	104	mg	mg+	ug	ug÷	mg+	mg+	mg÷	mg	— sø	mg	g+	mg	mg÷
H. A. Clasen	98	mg+	g+	g÷	mg	mg	tg+	mg÷	g÷	mg	mg	mg+	mg	mg÷
C. S. Jørgensen . . .	90	mg+	mg+	tg+	g	g+	g	mg	mg÷	—	mg	mg÷	mg	mg÷
K. E. Hvalsøe	86	mg÷	mg÷	g+	mg	mg÷	mg	mg	tg	—	mg	g+	mg	mg
C. T. Mørch	81	mg+	mg+	tg	mdl+	g+	g+	mg	mg	g+	mg	mg÷	mg	mg÷
H. K. Blinkenberg .	81	mg	mg	mdl+	g+	mg+	ug÷	ug÷	g÷	mg÷	g	g	mg	mg÷
H. S. Hess	79	mg÷	mg÷	g	g	mg÷	mg+	mg÷	tg	—	mg	g+	mg	g+
R. H. Ræder	72	mg	mg	g+	mg+	mg	g	tg	tg	—	mg	g	mg	mg÷

I Censuren deltog foruden Skolens Lærere Docent Dr. Gudmundsson, Dr. Juel, Akademilæge Gjellerup, Kand. mag. Lund og Kand. mag. Bæk.

Til en Tillægsprøve i Latin og Græsk indstillede sig som Privatist Anders Friis, der fik Godt+ i Latin og Temmelig godt+ i Græsk.

Aarsprøven i 4de studer. Klasse, der giver samme Rettigheder som almindelig Forberedelseksamen, naar den bestaas med mindst 33 Points, bestode i 1891 14 Elever og 1 skolesegende Discipel med følgende Udfald:

	Dansk Stil.	Tysk.	Fransk.	Latin.	Historie.	Geografi.	Naturhistorie.	Aritmetik.	Geometri.	Græsk.	Naturlære.	Points.
H. G. Wagner	σ	mg+	mg+	σ+	mg-	mg	ug-	ug-	mg+	—	ug	75
J. Mortensen	mg	mg+	mg+	mg	mg+	mg+	mσ	mg	tg+	ug-	—	74
P. A. H. Colding . . .	mg	mg+	ug-	mg-	mg	mg	mσ	σ-	mg-	mg	—	73
V. C. Knuth	mg-	mg-	mg	σ-	mg	mg+	ug-	mg+	ug-	—	mg+	71
F. Brunnemann	mg-	ug-	mg+	mg-	σ	mg+	mg+	tg+	g+	ug-	—	69
A. K. Bang	mg	ug-	mg+	mg-	mg+	g+	tg+	σ	σ+	mg	—	68
C. P. B. Olsen	mg+	ug-	mg-	σ	mg+	mg	mg-	σ	mg-	g-	—	67
L. F. Fischer	σ+	mg-	mg-	σ	mg	mg	σ	mg-	mg+	—	σ	66
E. Gauguin	σ+	σ+	ug-	tg	mg	mg	mg	mg+	mg+	—	mg	64
R. F. Bentzen	mg-	σ	σ	σ	mg-	ug-	mg-	mg	g	g	—	64
K. G. R. Petersen . .	mg-	mg	g+	tg	mg-	mg+	mg	g	mg	mg-	—	60
C. S. Dahl	mg-	mg+	mg+	σ-	tg	mg-	mg-	g-	g+	mg-	—	58
P. C. de C. Hennings	σ+	ug	mg	σ	mg	mg-	mg-	tg-	tg	mg-	—	56
C. A. Frederiksen . .	σ	σ	σ+	σ	mg-	g+	σ	σ-	g-	g+	—	56
A. Jürs	σ+	σ-	σ+	tg-	g	mg	mg	σ	ug	—	mg-	50
K. H. Edsberg	g-	tg+	mg-	mdl+	mg-	mg	mg-	ug	ug	mdl+	—	35

I Censuren deltog foruden Skolens Lærere Adjunkt Boëtius og Kand. mag. Lund.

Disciplene.

Ved Udgivelsen af Indbydelsesskriftet for forrige Aar var Disciplenes Antal 173, nemlig 87 Elever og 86 skolesøgende Disciple. Af disse dimitteredes 14 studerende Disciple og 9 Realdisciple. Efter Aarsprøvens Afslutning opflyttedes af 5te Klasses 18 Disciple 17 i 6te Klasse, af 4de Klasses 16 Disciple opflyttedes 14 i 5te Klasse, af 3dje Klasses 28 Disciple opflyttedes 24 i 4de Klasse, af 3dje Realklasses 16 Disciple opflyttedes 11 i 4de Realklasse, af 2den Klasses 14 Disciple opflyttedes 12 i 3dje Klasse og 1 i 3dje Realklasse, af 2den Realklasses 18 Disciple opflyttedes 15 i 3dje Realklasse, af 1ste Klasses 24 Disciple opflyttedes 14 i 2den Klasse, 3 i 2den Realklasse og 1 gik over i 1ste Realklasse, af 1ste Realklasses 16 Disciple opflyttedes 13 i 2den Realklasse. Før og efter Aarsprøven udmeldtes 9 Disciple, nemlig K. H. Edsberg, A. Jürs, C. A. Møller, S. C. T. Nielsen, G. E. C. Frandsen, S. G. M. Greiersen, H. E. P. Bagger, H. Stampe og H. C. Kragh-Heidemann, hvorimod der optoges 38 nye Disciple. I Løbet af indeværende Skoleaar ere følgende 8 Disciple udtraadte: C. A. Frederiksen, L. C. Blom, H. Holst, C. A. N. R. Jensen, H. Qwist, G. A. Jørgensen, O. V. Petersen og H. G. C. Mortensen, derimod ere 2 optagne. Disciplenes Antal er saaledes nu 173. Disse ere paa nedenstaaende Fortegnelse ordnede i Klasserne efter Gennemsnittet af de Nummere, som de have haft ved de første 7 Sammentællinger i Skoleaaret. Disciplene af den matematisk-naturvidenskabelige Retning ere betegnede ved en Stjerne.

6te Klasse.

1. Ferdinand Christian Peter Ohrt, f. $17/11$ 73. (Inspektør O. paa Sandbjærg i Slesvig.)
2. Leopold Rosen, f. $1/10$ 73. (Sognepræst R. i Faarevejle.)
3. Niels Peter Nielsen, f. $22/11$ 73. (Gaardejer N. i Alsted.)
- *4. Erik Sparre Schou, f. $17/11$ 73. (Oberstløjtnant S. til Antvorskov.)
5. Carl Emil Jordan, f. $6/11$ 74. (Lærer J. i Slagelse.)
- *6. Oluf Benjamin Müller, f. $3/7$ 75. (Sognepræst M. i Sundby paa Faister.)
7. Hjalmar Hilarius Andersen, f. $21/10$ 72. (Afd. Fuldmægtig i Finansministeriet A. i Kbhvn.)
8. Peter Kabell, f. $24/3$ 73. (Stationsinspektør, Kaptajn K. i Thisted.)
9. Hans Peter Henrik Andersen, f. $23/12$ 72. (Skomager A. i Hyllinge.)
10. Alfred Richard Christian Larsen, f. $2/4$ 74. (Købmand L. i Middelfart.)
11. Poul Christian Poulsen, f. $17/10$ 73. (Banegaardsforvalter P. ved Sorø.)
12. Niels Juel Wamberg, f. $25/2$ 73. (Sognepræst W. i Sorø.)
13. Harald Valdemar Frederiksen, f. $9/5$ 75. (Godsforvalter F. paa Lyngbygaard.)
- *14. Cecil Vilhelm Schou, f. $9/10$ 73. (Fhv. Lærer S. i Kbhvn.)
15. Daniel Christian Bonaventura Howitz, f. $22/7$ 71. (Forstkonservator H. i Kbhvn.)

16. Poul Anthon Beck Rasmussen, f. $21/6$ 73. (Farver R. i Sorø.)
- *17. August Villars Bech, f. $14/7$ 73. (Hofjægermester B. til Valbygaard.)
- Nr. 7, 11, 12, 16 og 17 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

5te Klasse.

1. Johan Mortensen, f. $8/2$ 73. (Kongsbonde M. i Ørdevig paa Færøerne.)
2. Peter Andreas Holck Colding, f. $22/6$ 74. (Sognepræst C. i Raklev.)
3. Edvard Marius Frederiksen, f. $30/1$ 75. (Mejeri- forpagter F. paa Sorø Ladegaard.)
4. Theodor Brunnemann, f. $23/4$ 75. (Sognepræst B. i Strøby.)
- *5. Emile Gauguin, f. $31/8$ 74. (Kunstmaler G. paa Otahejti.)
6. Christian Peter Bernhard Olsen, f. $28/11$ 73. (Tømrer O. i Ringsted.)
- *7. Viggo Christian Knuth, f. $12/1$ 75. (Afd. Greve K.)
8. Herluf Johannes Larsen, f. $20/2$ 76. (Handskefabrikant L. i Kbhvn.)
9. Axel Kai Bang, f. $15/4$ 74. (Læge B. i Struer.)
10. Christian Smith Dahl, f. $29/9$ 75. (Grosserer D. i Gjentoft.)
11. Poul Christian de Coninck Hennings, f. $27/8$ 75. (Etatsraad, Kabinetssekretær H. i Kbhvn.)
- *12. Anders Friis, f. $26/3$ 74. (Gaardejer F. i Utterslev paa Lolland.)
- *13. Laurits Frederik Fischer, f. $31/5$ 76. (Fhv. Apoteker F. i Kbhvn.)

- *14. Helge Grønvold Wagner, f. $10/9$ 74. (Sognepræst W. i Liunge.)
- 15. Knud Gustav Rønholdt Petersen, f. $11/3$ 76. (Godsforvalter P. paa Taasinge.)
- 16. Robert Folmer Bentzen, f. $10/6$ 73. (Forpagter B. paa Taarnholm.)

Nr. 3, 8 og 12 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

4de Klasse a og b.

- 1. Johannes Theodor Engel, f. $31/8$ 75. (Afd. Adjunkt E. i Roskilde.)
- 2. Poul Holberg Møller, f. $12/12$ 75. (Sognepræst M. i Gyrstinge.)
- 3. Hubert Rosen, f. $18/2$ 76. (Broder til Nr. 2 i 6te Klasse.)
- 4. Andreas Christian Evensen, f. $6/12$ 74. (Provst E. paa Færøerne.)
- *5. Valdemar Immanuel Smidt, f. $6/12$ 74. (Sognepræst S. i Ejby.)
- 6. Johan Frederik Hilarius Kalkau, f. $30/1$ 76. (Proprietær K. til Alstedgaard.)
- 7. Christian Caspersen, f. $3/2$ 74. (Lærer C. i St. Fuglede.)
- *8. Holger Valdemar Boserup, f. $9/6$ 76. (Afd. Købmand B. i Kjøge.)
- *9. Christian Hans Engberg, f. $4/12$ 74. (Apoteker E. i Kbhvn.)
- 10. Ludvig Almquist Reimer, f. $28/3$ 77. (Sognepræst R. i Vemmelev.)
- 11. Ludvig Grandjean Digmann, f. $2/8$ 75. (Boghandler D. i Silkeborg.)

- *12. Johan Josef Boserup, f. $^{21/12}$ 74. (Læge B. i Freerslev.)
- *13. Carl Albert Nielsen, f. $^{13/10}$ 74. (Afd. Højskoleforstander paa Hindholm, Kaptajn N.)
14. Dan Henrik Regret Hoff, f. $^{2/3}$ 76. (Afd. Kaptajn H. i Bangkok.)
15. Knud Gjellerup, f. $^{26/11}$ 76. (Akademilæge G. i Sorø.)
16. Karl Lundh, f. $^{6/11}$ 76. (Apoteker L. i Korsør.)
17. Henrik Gerner Snedorff Benedict Olrik, f. $^{30/8}$ 76. (Afd. Premierløjtnant O. i Kbhvn.)
- *18. Sophus Adam Danneskjold-Samsøe, f. $^{2/10}$ 74. (Greve D.-S. paa Assendrup.)
19. Hans Henrik Alexander Julius Raben Reimer, f. $^{2/3}$ 75. (Broder til Nr. 10.)
20. Christian Poulsen, f. $^{24/8}$ 75. (Proprietær P. til Petersminde.)
21. Ludvig Helmuth Frederik Holger Castenskiold, f. $^{19/11}$ 73. (Gehejmekonferentsraad, Hofchef C. i Kbhvn.)
- *22. Herman Ingolfr Bentzen, f. $^{7/8}$ 74. (Broder til Nr. 16 i 5te Klasse.)
23. Georg Andreas Ludvig Sorvad Berg, f. $^{5/7}$ 73. (Apoteker B. i Faaborg.)
- *24. Albert William Nyeberg, f. $^{18/3}$ 74. (Fhv. Sognepræst N. i Kbhvn.)

Nr. 15, 18, 20, 21 og 24 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

4de Realklasse.

1. Karl Schou, f. $^{10/7}$ 75. (Afd. Købmand S. i Holstebro.)

2. Frederik Julius Nielsen, f. $28/1$ 76. (Sadelmagermester N. i Kbhvn.)
3. Hans Aage Rosted Hanson, f. $24/10$ 74. (Skovrider H. ved Sorø.)
4. Carl Henrik v. Eggers, f. $9/7$ 76. (Afd. Baron v. E. i Kbhvn.)
5. Valdemar Christian Peter Nielsen, f. $28/2$ 76. (By- og Herredsfuldmechtig N. i Middelfart.)
6. Axel Møller, f. $30/5$ 74. (Sognepræst M. i Radsted paa Lolland.)
7. Hartvig Fabricius, f. $24/2$ 75. (Forpagter F. paa Steensgaard paa Langeland.)
8. Christian Vilhelm Emanuel Brandt Holst, f. $3/5$ 75. (Toldforvalter H. i Middelfart.)
9. Marius Ole Thorkilsen, f. $13/12$ 74. (Fhv. Proprietær T. i Sorø.)
10. Ludvig Bagger Faaborg, f. $29/10$ 75. (Afd. Musiklærer F. i Horsens.)
11. Carl Christian Jacob Emil Trepka, f. $27/14$ 72. (Afd. Fabrikbestyrer T. i Norge.)

Nr. 3, 7, 8, 9 og 11 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

3dje Klasse.

1. Gerhardt Christian Gejsler Birch, f. $23/10$ 75. (Afd. Forpagter af Næsgaard B.)
2. Erik Landsperg, f. $20/10$ 77. (Økonom L. i Sorø.)
- *3. Rudolph Hillerup, f. $20/11$ 75. (Jægermester, Godsejer H. til Ny Kirstineberg paa Lolland.)
4. Einar Oluf Nygaard, f. $9/11$ 76. (Godsejer N. til Sæbygaard)
5. Rasmus Møller Huusom, f. $13/1$ 76. (Afd. Skibsreder H. i Svendborg.)

6. Carl Ivan Anthon Andersen, f. $18/10$ 77. (Konsul A. i Lemvig.)
- *7. Alfred Wilhelm Erland Erlandsen, f. $11/8$ 78. (Grosserer E. i Kbhvn.)
- *8. Aage Frederik Johannes Redøhl, f. $24/2$ 78. (Sognepræst R. i Ousted.)
- *9. Emil Adolf Müller, f. $4/10$ 76. (Afd. Apoteker M. i Kbhvn.)
10. William Peter Hansen, f. $8/9$ 76. (Købmand H. i Kallundborg.)
11. Aage Traugott Krause, f. $28/6$ 76. (Prokurator K. paa St. Croix.)
12. Adolph Schouby Stender, f. $23/6$ 76. (Afd. Proprietær, Løjtnant S. til Ditlevshøj.)
13. Asger Hjalmar Feodor Gotfred Schmedes, f. $16/6$ 75. (Fhv. Forpagter S. i Sorø.)
14. Nicolai Edinger Octavius Poulsen, f. $26/1$ 77. (Overlæge, Dr. med. P. i Kbhvn.)
- *15. Vilhelm Ludvig Heinrich Faber, f. $31/3$ 76. (Afd. Overretssagfører F. i Kbhvn.)
16. Villy Herschend, f. $16/3$ 76. (Læge H. i Kallundborg.)

Nr. 2, 3, 5, 9, 13 og 16 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

3dje Realklasse.

1. Valdemar Jürs, f. $6/9$ 75. (Overdommer J. paa St. Thomas.)
2. Johannes Frode Erslev, f. $14/8$ 76. (Lærer E. i Liunge.)
3. Alfred Ulrik Vilhelm Struck, f. $2/11$ 76. (Inspektør S. i Vrøj.)

4. Knud Sophus Ulrik Møller, f. $12/1$ 78. (Telegrafbestyrer M. i Sorø.)
5. Søren Johan Heiberg Engel, f. $14/10$ 76. (Broder til Nr. 1 i 4de Klasse.)
6. Viggo Rodskjær, f. $14/9$ 76. (Skibsfører R. i Lemvig.)
7. Knud Bille Hansen, f. $6/1$ 75. (Proprietær H. til Frederikskilde.)
8. Lorentz Valdemar Frederik Howitz, f. $19/5$ 75. (Broder til Nr. 15 i 6te Klasse.)
9. Viggo Christian Jensen, f. $2/12$ 76. (Købmand J. i Jyderup.)
10. Carl Christian Alfred Petersen, f. $8/11$ 75. (Proprietær P. til Verupgaard.)
11. Viggo Karl Sahmel, f. $7/10$ 77. (Afd. Grosserer S. i Kbhvn.)
12. Charles Arnold Skovgaard, f. $8/12$ 76. (Sognepræst S. i Slangstrup.)
13. Frederik Russel Leevy, f. $17/10$ 75. (Plantageejer L. paa St. Croix.)
14. Christian Carl Clausen, f. $28/1$ 77. (Vognmand C. i Sorø.)
15. Oscar Jensen, f. $22/10$ 76. (Hotelvært J. i Sorø.)
16. Johannes Carl Christian Wamberg, f. $8/12$ 76. (Broder til Nr. 12 i 6te Klasse.)
17. Vilhelm Julius Nielsen, f. $2/2$ 75. (Købmand N. i Sorø.)

Nr. 1, 3, 5, 6, 11, 12 og 13 ere Elever, de øvrige skolesøgende Disciple.

2den Klasse.

1. Peter Hoffmann Permin, f. $28/6$ 78. (Apotheker P. i Middelfart.)

2. Carl Christian Frederik Ferdinandsen, f. $18/2$ 79. (Lærer F. i Fuldby.)
 3. Christian Ulrich Ditlev v. Eggers, f. $14/12$ 78. (Broder til Nr. 4 i 4de Realklasse.)
 4. Valdemar Holger Dannemand Jensen, f. $10/7$ 77. (Lærer J. i Bjeverskov.)
 5. Balthasar Holst, f. $9/1$ 77. (Lærer H. i Korsør.)
 6. Otto Edvard Valdemar Frandsen, f. $10/5$ 78. (Proprietær, Kaptajn F. til Bjerregaard i Jylland.)
 7. Eilif Theodor Wagner, f. $18/8$ 78. (Broder til Nr. 14 i 5te Klasse.)
 8. Christian August Thielemann, f. $31/12$ 77. (Grosserer T. i Kbhvn.)
 9. Knud Poulsen, f. $23/12$ 77. (Købmand P. i Sorø.)
 10. Georg Qvistgaard, f. $19/10$ 78. (Møller Q. i Korsør.)
 11. Ole Mortensen, f. $6/9$ 76. (Købmand M. paa Færøerne.)
 12. Olaf Bøjsen Møller, f. $6/7$ 78. (Fhv. Sognepræst M. ved Sorø.)
 13. Wilhelm Ortved, f. $10/1$ 77. (Grosserer O. i Kbhvn.)
 14. Georg Ulrik August Andersen, f. $23/3$ 79. (Materialist A. i Slagelse.)
 15. Knud Albert Poulsen, f. $9/3$ 77. (Broder til Nr. 11 i 6te Klasse.)
 16. Just Poulsen, f. $20/8$ 78. (Distriktslæge P. i Terndrup i Jylland.)
- Nr. 7, 9, 12, 13, 14 og 15 ere skolesøgende Disciple, de øvrige Elever.

2den Realklasse.

1. Johan Harald Georg Kaiser, f. $22/9$ 76. (Banemester K. ved Sorø.)

2. Leopold Budde, f. $10/1$ 76. (Forstander B. paa Holsteinsminde.)
3. Carl Smith, f. $29/6$ 78. (Afd. Borgmester S. i Lemvig.)
4. Harald Hastrup, f. $5/2$ 79. (Proprietær H. til Fugleviglund paa Fyn.)
5. Chresten Beirholm Thorkildsen, f. $5/1$ 76. (Købmand T. i Tingjellinge.)
6. Carl Jacobsen, f. $24/9$ 78. (Føropagter J. paa Fænø.)
7. Otto Eduard Stenersen Hansen, f. $20/11$ 77. (Sognepræst H. i Longelse paa Langeland.)
8. Vilhelm Bay, f. $16/8$ 78. (Proprietær B. til Mariehøj.)
9. Hans Emil Due Jeppesen, f. $7/10$ 78. (Gartner J. paa Giesegaard.)
10. Carl August Jensen, f. $12/8$ 78. (Broder til Nr. 9 i 3dje Realklasse.)
11. Morten Peter Hansen Thorkilsen, f. $12/6$ 76. (Broder til Nr. 9 i 4de Realklasse.)
12. Emil Christian Bang, f. $26/1$ 78. (Brænderiejer B. i Sorø.)
13. Lauritz Christian Olsen, f. $20/1$ 78. (Skræddermester O. i Sorø.)
14. Julius Trappaud Levinsen, f. $20/7$ 78. (Kæmner L. i Sorø.)
15. Jakob Povelsen, f. $1/4$ 77. (Lærer P. i Stenlille.)
16. Niels Budde-Lund, f. $9/7$ 77. (Sognepræst B.-L. i Munkebjergby.)
17. Sigurd Flor, f. $24/12$ 77. (Driftsbestyrer F. i Haarlev.)

Nr. 3, 4, 6, 8, 9, 10 og 16 ere Elever, de øvrige skolesøgende Disciple.

1ste Klasse.

1. Johannes Bronée, f. $24/6$ 79. (Godsforvalter B. paa Næsbyholm.)
2. Carl Andersen, f. $16/11$ 78. (Inspektør i Nordgrønland A.)
3. Hans Peter Michelsen, f. $29/11$ 80. (Adjunkt M. i Sorø.)
4. Emil Bülow, f. $26/1$ 78. (Sognepræst B. i Tersløse.)
5. Carl Henrik Permin, f. $23/5$ 79. (Proprietær P. i Storehedinge.)
6. Alfred Frederik Philipsen, f. $21/11$ 77. (Gros-serer P. i Kbhvn.)
7. Viggo Bojesen, f. $28/1$ 79. (Proprietær B. til Knudstrup.)
8. Karl Louis Henrik Jespersen, f. $15/4$ 80. (Musiklærer J. i Kbhvn.)
9. Otto Smith Dahl, f. $2/4$ 80. (Broder til Nr. 10 i 5te Klasse.)
10. Tage Jørgen Christoffer Lange, f. $23/6$ 79. (Gros-serer L. i Frederikssund.)
11. Emilius Camillo Bronée, f. $24/11$ 77. (Lærer B. i Damsholte paa Møn.)
12. Richard Smith Dahl, f. $14/3$ 79. (Broder til Nr. 9 og til Nr. 10 i 5te Klasse.)
13. Niels Kristian Troensegaard, f. $25/12$ 78. (Skibsreder T. i Svendborg.)
14. Aage Gunner Lauritzen, f. $3/1$ 80. (Afd. Gros-serer L. i Kbhvn.)
15. Jørgen Peter Bech, f. $9/7$ 80. (Broder til Nr. 17 i 6te Klasse.)
16. Peter Emil la Cour, f. $6/3$ 79. (Forpagter la C. paa Vedbygaard.)

17. Axel Christian Vilhelm Henke, f. $12/9$ 78. (Grosserer H. i Amerika.)
 18. Harald Tramp, f. $27/3$ 80. (Greve T. til Værløsegaard.)
 19. Peter Olaf Julius Malling, f. $18/3$ 79. (Godsejer M. til Vrangsgaarde.)
 20. Axel Alfred Redøhl, f. $8/11$ 79. (Broder til Nr. 8 i 3dje Klasse.)
- Nr. 1, 10, 11 og 12 ere Elever, de øvrige skole-søgende Disciple.

1ste Realklasse.

1. Oluf August Knudsen, f. $27/2$ 78. (Karetmager K. i Broby.)
2. Olaf Juel Halling, f. $4/5$ 79. (Hotelejer H. ved Sorø.)
3. Henning August Østerberg Bistrup, f. $15/5$ 79. (Kolonialbestyrer B. i Grønland.)
4. Lauritz Andreas Frederik Albert Jensen, f. $15/7$ 79. (Gartner J. i Sorø.)
5. Jakob Peder Henriksen, f. $23/2$ 80. (Lærer H. i Gjerlev.)
6. Ernst Hugo Wegener, f. $18/6$ 77. (Sognepræst W. i Pedersborg.)
7. Axel Niels Benthien, f. $6/5$ 79. (Afd. Grosserer B. i Kbhvn.)
8. Felix Brandt, f. $28/8$ 78. (Skibsfører B. i Kbhvn.)
9. Theodor Louis Holst Edsberg, f. $10/5$ 77. (Branddirektør E. i Lemvig.)
10. Otto Christian Hviid, f. $18/1$ 79. (Proprietær H. til Simonsborg.)
11. Adolf Ferdinand Emil Dedenroth, f. $27/9$ 79. (Landinspektør D. i Sorø.)

12. Otto Vilhelm Appeldorn, f. $\frac{1}{10}$ 78. (Proprietær A. til Løvegaard.)
 13. Otto Frederik Boserup, f. $\frac{10}{8}$ 79. (Forpagter B. paa Nordfeld paa Møn.)
 14. Henrik Gamst Suhr, f. $\frac{22}{11}$ 78. (Afd. Godsejer S. til Rosengaarden.)
 15. Aage Schnell, f. $\frac{3}{6}$ 78. (Proprietær S. i Sverig.)
 16. Christian Qwist, f. $\frac{6}{3}$ 78. (Forpagter Q. paa Gyldenholm.)
 17. Otto Theodor Svendler Lang, f. $\frac{14}{2}$ 80. (Garver L. i Jyderup.)
 18. Oluf Bernt Suhr Bech, $\frac{8}{11}$ 78. (Broder til Nr. 17 i 6te Klasse og Nr. 15 i 1ste Klasse.)
 19. Peter Jacob Nielsen, f. $\frac{16}{5}$ 77. (Ingeniør N. i Hyderabad.)
- Nr. 3 er Elev, de øvrige skolesøgende Disciple.

Beneficier.

Gratistpladserne paa Opdragelsesanstalten tildeles følgende 14 Elever:

F. C. P. Ohrt, N. P. Nielsen, L. Rosen, E. S. Schou, P. Kabell, O. B. Müller, H. P. H. Andersen, C. E. Jordan, H. V. Frederiksen, A. R. C. Larsen, C. V. Schou, J. Mortensen, J. T. Engel og D. H. R. Hoff.

Ansøgninger om Gratistpladser maa hvert Aar fornyes. De stiles til Kongen og indsendes til Rektor ved det nye Skoleaars Begyndelse inden den 1ste September.

Det Müllerske Legat (100 Kr.) blev oppebaaret af følgende 18 Elever:

F. C. P. Ohrt, P. Kabell, H. G. Wagner, T. Brunnemann, P. A. H. Colding, J. T. Engel, H. Rosen,

P. H. Møller, A. C. Evensen, V. J. Smidt, C. A. Nielsen, H. G. S. B. Olrik, A. T. Krause, A. F. J. Redøhl, C. A. Skovgaard, O. E. V. Frandsen, J. Poulsen og C. Smith.

Ansøgninger om dette Legat, som kun kan tildeles Elever, der ere Sønner af kongelige Embedsmænd, maa hvert Aar fornys og ledsages af Transgattest, hvortil et Skema faas hos Rektor. De stiles til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og indsendes til Rektor ved det nye Skoleaars Begyndelse inden den 1ste September.

Fritagelse for at erlægge Skolepenge (96 Kr.) blev tilstaaet følgende 9 Elever:

T. Brunnemann, C. P. B. Olsen, P. A. H. Colding, H. V. Boserup, P. H. Møller, K. Schou, G. C. G. Birch, C. C. F. Ferdinandsen, V. H. D. Jensen samt følgende 26 skolesøgende Disciple:

H. H. Andersen, N. J. Wamberg, P. A. B. Rasmussen, E. M. Frederiksen, K. Gjellerup, H. A. R. Hanson, E. Landsperg, A. H. F. G. Schmedes, J. F. Erslev, K. S. U. Møller, V. C. Jensen, J. C. C. Wamberg, C. C. Clausen, O. Jensen, V. J. Nielsen, C. C. A. Petersen, E. T. Wagner, K. Poulsen, O. B. Møller, G. U. A. Andersen, C. B. Thorkildsen, J. H. G. Kaiser, L. C. Olsen, E. C. Bang, G. A. Jørgensen og E. H. Wegener samt ekstraordinært H. P. Michelsen.

Af den særlige Stipendiefond for Sorø, Frederiksborg og Roskilde lærde Skoler tildeltes C. P. B. Olsen højeste Stipendium (100 Kr.), A. K. Bang og L. G. Digmann mellemste Stipendium (70 Kr.) og C. Caspersen, C. D. U. Eggers og B. Holst laveste Stipendium (40 Kr.).

Ansøgninger om Fritagelse for at erlægge Skolepenge og om Stipendier maa indsendes til Rektor ved det nye Skoleaars Begyndelse inden den 1ste September og ledsages af en Transgattest, hvortil et Skema faas hos Rektor. For en Discipel, der har opnaaet Fritagelse for at betale Skolepenge eller et Stipendium, er det ikke fornødent at forny Andragendet derom.

Overlærer Sibberns Legat blev for Aaret 1891 af Lærerkollegiet tildelt Veterinær S. A. Hansen.

Oversigt

over hvad der er læst i Skoleaaret 1891—92.

Dansk.

1. Realklasse (Petersen). J. Larsens Læsebog og Borchsenius' og Winkel-Horns Læsestykker ere brugte til Oplæsning og Analyse. En Skolestil om Ugen. Wørmers Sproglære. Nogle Digte ere lærte udenad.
1. Klasse (Michelsen). Borchsenius' og Winkel-Horns Læsestykker ere brugte til Oplæsning og Analyse. Vers 1 Gang om Ugen. 1 Skolestil om Ugen. For Klassen er oplæst Aladdin, Svend Dyrings Hus samt Brudstykker af andre Digterværker.
2. Realklasse (Boesen). J. Larsens Læsebog II, Borchsenius' og Winkel-Horns Læsestykker og Rosenberg Livet paa Island i Fristatstiden ere benyttede til Oplæsning og Analyse. Wørmers Sproglære. Flere Digte ere lærte udenad. For Klassen er oplæst Søstrene paa Kinnekullen, Fortællingen om Haldor, Stykker af Valdemar den

Store og hans Mænd m. m. 1—2 Stile om Ugen, dels Hjemme- dels Skolestile.

2. Klasse (Boesen). Oplæsning for og af Klassen af forskellige Læsebøger og Forfatterværker. Flere Digte ere lærte udenad. 1 Stil om Ugen, afvekslende Hjemme- og Skolestil.
3. Realklasse (Gad). Fengers danske Læsestykker I er benyttet til Oplæsning og Analyse. Oplæsning af danske Digterværker. 1 Stil om Ugen. Bojesens danske Sproglære.
3. Klasse (Gad). Oplæsning af danske Digterværker. Stil først hver, senere hveranden Uge. Analyse. Med den mat.-nat. Afdeling er læst Sechers græske Mytologi og Stykker af Homer i Wilsters Oversættelse.
4. Realklasse (Boesen). Digterværker af Holberg, Wessel, Ewald, Oehlenschläger, Hauch, Heiberg, Hertz o. fl. ere læste med Benyttelse af Fengers Læsestykker II og andre Læsebøger. Oplysning om Forfatternes Liv er meddelt mundtlig. Boesens nordiske Gudelære. Bojesens Sproglære. Analyse. I Reglen 1 Stil om Ugen, afvekslende Skole- og Hjemmestil.
4. Klasse a (Gad). Oplæsning af danske Digterværker. Stil hver 14de Dag.
4. Klasse b (Hoff). Oplæsning af og for Klassen af originale og oversatte Digterværker samt populære prosaiske Skrifter. Sechers græske Mytologi. Stil hver 14de Dag.
5. Klasse (Boesen). Rønnings Litteraturhistorie til 1800 med et Tillæg om Runeskrift, gammel islandsk

Litteratur og dansk Sproghistorie. 2 Stile om Maaneden.

6. Klasse (Hoff). Dansk Litteraturhistorie i vort Hundredeaar efter Rønning, Hammerich og et trykt Tillæg om de prosaiske Forff. Halvdelen af Hammerichs svenske Læsestykker samt Fänrik Stål I. 1 Stil om Maaneden.

Oldnordisk.

5. Klasse (Boesen). Wimmers Læsebog S. 1—55. Udtog af Wimmers Formlære.
6. Klasse (Hoff). Det Pensum af Wimmers Læsebog, som opgives til Afgangsprøven.

Tysk.

1. Realklasse (Gad). Kapers Læsebog for Mellemklasser S. 1—8, 10—31, 34—56, 89—99, 104—110. Kapers Grammatik. Kapers Stiløvelser for Begyndere S. 1—29.
1. Klasse (Gad). Kapers Læsebog for Mellemklasser S. 1—8, 10—56. Grammatik og Stiløvelser som 1. R.
2. Realklasse (Gad). Kapers Læsebog for Mellemklasser S. 73—99, 106—148, 187—196. Kapers Grammatik. Kapers Stiløvelser for Begyndere S. 26—47.
2. Klasse (Gad). Kapers Læsebog for Mellemklasser S. 56—61, 77—124, 251—268. Kapers Grammatik. Kapers Stiløvelser for Begyndere S. 20—47.
3. Realklasse (Gad). Kapers og Simonsens Læsebog for de højere Klasser S. 1—35, 134—159, 372—382. Kapers Grammatik. Kapers Stiløvelser for Begyndere S. 29—47.

3. Klasse (Gad). Kapers og Simonsens Læsebog for de højere Klasser S. 1—35, 98—109, 134—159, 273—283, 392—399, 412—416, 435—440. Kapers Grammatik. Kapers Stiløvelser for Begyndere S. 26—47.
4. Realklasse (Blichert). Samme Bog 97 Sider Prosa og Poesi. Kapers Grammatik.
4. Klasse a og b (Blichert). Samme Bog 140 Sider Prosa og Poesi. Kapers Grammatik. Mundtlige Øvelser i at oversætte fra Dansk paa Tysk.
5. Klasse (Gad). Læst med eller uden Forberedelse Stykkerne af Lessing, Herder og Schiller i Eggers' Lehr- und Lesebuch med litteraturhistoriske Oplysninger samt Lessings Minna von Barnhelm, Herders Der Cid 1ste Sang og Schillers Die Piccolomini. Maanedslæsning: Resten af Cid, Hauffs Die Bettlerin von Pont des Arts, Goethes Leiden des jungen Werther. Mundtlige Stiløvelser. Kapers Grammatik.
6. Klasse (Blichert). Efter Eggers' Lehr- und Lesebuch für höhere Lehranstalten læst Prøver af den tyske Litteratur fra Romantikerne til Mosen tilligemed litteraturhistoriske Oplysninger. Goethes Egmont og Hermann und Dorothea. Schillers Wallenstein. Kapers Grammatik. 1 Stil om Ugen.

Fransk.

1. Realklasse (Matthiessen). Michelsens Fransk for Mellemklasser S. 1—37, 55—63, 76—94. Formlæren efter Jungs Grammatik.
1. Klasse (Michelsen). Michelsens Fransk for

- Mellemlasser S. 1—63, 76—91. Formlæren efter Jungs Grammatik.
2. Realklasse (Michelsen). Cohens og Kapers Franske Læsestykker S. 1—88. Formlæren efter Jungs Grammatik.
 2. Klasse (Michelsen). Cohens og Kapers Franske Læsestykker S. 1—88. Michelsens Stiløvelser ere brugte til mundtlige og skriftlige Øvelser paa Skolen. Formlæren efter Jungs Grammatik.
 3. Realklasse (Matthiessen). Borrings Études littéraires S. 23—49, 86—109, 321—337. Formlæren efter Jungs Grammatik.
 3. Klasse (Hansen). Borrings Études littéraires S. 122—174; 224—237. Jungs Formlære. Skriftlige og mundtlige Stiløvelser paa Skolen.
 4. Realklasse (Matthiessen). Borrings Études littéraires S. 49—65, 86—108, 150—179, 224—237, 295—309. Kursorisk Læsning efter Prosper Mérimées Colomba. Jungs Grammatik repeteret.
 4. Klasse a (Michelsen). Borrings Études littéraires S. 122—194; 224—232; 275—295. Kursorisk Læsning efter Abrahams og Arlauds Franske Noveller og Fortællinger II. Mundtlige og skriftlige Stiløvelser. Jungs Grammatik.
 4. Klasse b (Hansen). Borrings Études littéraires S. 1—13, 122—165, 270—337. Kursorisk efter Ereckmann-Chatrians Histoire d'un conscrit c. 150 Sider. Jungs Formlære. Mundtlige Stiløvelser.
 5. Klasse (Hansen). Baruëls og Michelsens Prosa-stykker S. 102—149; 204—256; 306—386; 411—429. Mundtlige Stiløvelser og 2 Hjemmestile om

Ugen. Jungs Syntaks. 1 Time ugentlig er anvendt til Ekstemporallæsning.

6. Klasse (Michelsen). Baruëls og Michelsens Prosastykker S. 1—61; 150—161, 230—305, 398—401. Boileau, *L'art poétique*. Som Maanedslæsning: *Le mariage de Gérard* og A. Thierry: *Récits des temps Mérovingiens*.

Engelsk. (Hansen.)

1. Realklasse. Af Brekkes Læsebog for Begyndere S. 1—50 med tilhørende Grammatik og Gloser.
2. Realklasse. Brekkes Læsebog for Begyndere S. 45—116 med tilhørende Grammatik og Gloser. Skrive- og Taleøvelser.
3. Realklasse. Listovs Læsestykker II S. 85—155; 184—204. Brekkes Læsebog for Mellemlasser S. 1—42. Hansens Udv. eng. Digte 15—24; 49—69. Lunds Stiløvelser S. 24—41. Rosings Grammatik. 1 Version om Ugen efter Hansens og Magnussens Opgaver.
4. Realklasse. Brekkes Læsebog for Mellemlasser S. 1—67; 118—184. Udv. eng. Digte S. 28—38; 40—47. Repeteret Eksamenspensumet. Kursorisk Læsning efter Sommerfelts Nyeste eng. Forfattere. Rosings Grammatik. 1 Version hver anden Uge.
5. Klasse. Hansens og Magnussens Læsebog for ældre Begyndere II S. 1—90. Sammes Læsestykker 1—22. Udvalgte eng. Digte. Rosings Grammatik.
6. Klasse. Hansens og Magnussens Læsestykker 1—111. Udvalgte eng. Digte. Kursorisk Læsning efter Sommerfelt. Rosings Grammatik.

Latin.

1. Klasse (Michelsen). K. Mikkelsens latinske Læsebog. Formlæren efter Madvigs Sproglære. I Slutningen af Aaret mundtlige og skriftlige Øvelser efter Iversens Stiløvelser.
2. Klasse (Wørmer). Cæsars Gallerkrig 1ste Bog Kap. 1—30, 2den og 3dje Bog. Madvigs Grammatik til § 271. Ugentlig en Hjemmestil og en Skolestil.
3. Klasse (Wørmer). Cæsars Gallerkrig 4de og 5te Bog. Nogle Vers af Ovids Forvandlinger og nogle Kapitler af Ciceros Taler ere læste, men opgives ikke til Aarsprøven. Genlæst Madvigs Grammatik. To Hjemmestile og en Skolestil om Ugen. Af og til mundtlig Stil.
4. Klasse a (Hoff). Cæsar, de bello Gallico VI. Sallust, Catilina Kap. 17—53. Cicero, pro Roscio Amerino. Ovid v. Bloch, Cadmus, Perseus, Ceres (871 Vers). Genlæst Madvigs Sproglære. Tre Hjemmestile om Ugen efter Iversen, een Skolestil efter Johannsen.
4. Klasse b (Wørmer). Cæsar, de bello Gallico VI; Sallust, Catilina Kap. 17—53; Cicero, pro Roscio Amerino; Ovid ved Bloch: Cadmus, Pentheus, Perseus V. 1—175, Ceres V. 1—298 (825 Vers). Madvigs Grammatik. Ugentlig to Hjemmestile og en Skolestil.
5. Klasse (Blichert og Wørmer). Cicero, 4de Tale mod Verres, Cato major Kap. 1—11. Livius, 7de Bog. Virgil, 2den Bog af Aeneiden. Horats, 1ste Bog af Brevene. Kursorisk er læst 8de Bog af Livius og af Freys Ausgewählte Briefe Ciceros S.

- 79—96. Af Madvigs Grammatik Moduslæren og Konjunktionernes Brug. 1 Version ugentlig.
6. Klasse (Blichert). Cicero, 4de Tale mod Verres. Tacitus, efter Thomsens og Brickas Udvalg af Annalerne S. 1—54. Horats, et Udvalg af Oderne, Epoderne og Satirerne, 2den Bog af Brevene samt ars poetica. Af Madvigs Carmina selecta 867 Vers. Grammatik, Litteraturhistorie og Antikviteter. 1 Version ugentlig. Kursorisk er læst 23. Bog af Livius, Senecas Consolatio ad Marciam og 15 Sider af Henrichsens Opgaver til latinske Versioner.

Græsk.

3. Klasse (Ros ing). Bergs Forskole. Xenophons Anabasis I 7de og 8de Kap. og II 1ste Kap.
4. Klasse (Hoff). Xenophons Anabasis IV. Homers Iliade I. Formlære. Enkelte Regler af Ordføjningslæren.
5. Klasse (Hoff). Af Herodot 206 Kapitler af V—VIII. Homers Iliade I, II 1—493, III og VI. Formlære. Ordføjningslære efter Hude. Sechers Mytologi.
6. Klasse (Ros ing). Platon, Apologien og Kriton. Lysias, Tale 12. Plutarch, Agis og Kleomenes. Af Tregders Antologi det, som opgives til Afgangsprøven. Udtog af Tregders Litteraturhistorie. Sechers Kunsthistorie. Genlæst hele det i dette og forrige Skoleaar læste Forfatterpensum.

Med den mat.-nat. Afdeling af 5te og 6te Klasse har Rektor efter Oversættelser læst Digte af Tyrtæus, Pindar, Theokrit og Anakreon; af Sophokles Kong Oedipus, Oedipus i Kolonos og Antigone; af Platon Sokrates' Forsvarstale; Udvalg

af Herodot; Lukian, Menippos' Rejse til Himlen. Til Læsningen knyttedes litteraturhistoriske og antikvariske Oplysninger.

Religion.

1. Klasse og 1. Realklasse (Petersen). Assens' mindre Bibelhistorie til 7de Afsnit. Balslevs Katekismus til Troen.
2. Klasse og 2. Realklasse (Petersen). Assens' mindre Bibelhistorie fra Hjemkomsten fra Babylon til Jesu 4de Ophold i Jerusalem. Af Balslevs Katekismus de 3 Trosartikler.
3. Klasse og 3. Realklasse (Petersen). Assens' mindre Bibelhistorie fra Jesu 4de Ophold i Jerusalem til Bogens Slutning, samt repeteret det gamle Testament fra Kong Saul. Balslevs Katekismus § 95 til Bogens Slutning, samt repeteret hele Bogen. Bibel-læsning.
4. Klasse a og b og 4. Realklasse (Wamberg). Lukas' Evangelium Cap. XII—XXIV. Desuden Kristenforfølgelsernes Historie.
5. Klasse (Wamberg). Kirkens Historie i Oldtiden og Middelalderen indtil Midten af det 13de Aarhundrede.
6. Klasse (Wamberg). Kirkens Historie fra Begyndelsen af det 14de Aarhundrede til vore Dage.

Historie.

1. Klasse og 1. Realklasse (Rosing og Boesen). Oldtidens Historie efter Blochs Lærebog for Realskoler.
2. Realklasse (Boesen). Middelalderens Historie efter Blochs Lærebog for Realskoler.
2. Klasse (Petersen). Middelalderens Historie og den

- nyere Historie til 1660 efter Blochs Lærebog for Realskoler med Forbigaaelse af Nordens Historie.
3. Realklasse (Petersen). Blochs Lærebog for Realskoler 2den Del.
 3. Klasse (Boesen). Den nyere Historie fra 1661—1871 efter Blochs Lærebog for Realskoler med Forbigaaelse af Nordens Historie.
 4. Realklasse (Ros ing). Blochs Lærebog for Realskoler.
 - 4 Klasse a og b (Ros ing og Boesen). Nordens Historie efter Thrige.
 5. Klasse (Ros ing). Thriges Oldtidens Historie. Den nyere Historie fra 1789 til 1870, i det væsentlige efter Bohrs Lærebog i den nyere Historie.
 6. Klasse (Ros ing). Det hele Kursus repeteret.

Geografi.

1. Realklasse (Boesen). Thriges Geografi: Fra Danmark til Østerrig.
1. Klasse (Petersen). Thriges Geografi: Fra Danmark til Schweiz.
2. Realklasse (Petersen). Thriges Geografi: Fra Østerrig til Afrika.
2. Klasse (Kiellerup). Thriges Geografi: Fra Schweiz til Afrika.
3. Realklasse (Zoffmann). Thriges Geografi: Afrika, Amerika og Australien samt Indledningen til Europa.
3. Klasse (Kiellerup). Thriges Geografi: Afrika, Amerika, Australien samt Indledningen.
4. Realklasse (Zoffmann). Thriges Geografi.
4. Klasse a og b (Kiellerup). Thriges Geografi.

Matematik og Regning.

1. Realklasse (Thaarup). Bokkenheusers Regnebog for Mellemlasser § 5—6. Bogstavregning: de 4 Regningsarter med hele og brudne Polynomier og Ligninger af 1ste Grad med 1 ubekendt. 1 Hjemmeopgave til hver Time.
1. Klasse (Lauritzen). Talregning efter Bokkenheusers Regnebog for Mellemlasser: Brøkregning, Reguladetri med Brøk, Kursregning, Procentregning. Bogstavregning, væsentlig uden Bog: 4 første Regningsarter, Brøkers Addition, Brøks Brøk, Polynomiers Division, Ligninger af 1ste Grad med 1 ubekendt. Geometri efter Julius Petersens Bog til parallel Linier med Opgaver. Hjemmeopgaver 3--5 Gange ugentlig; Skoleregning 2 Gange ugentlig.
2. Klasse og 2. Realklasse (Matthiessen). J. Petersens Aritmetik og Algebra I med enkelte Forbigaaelser. Sammes Geometri Kap. I—II. Bokkenheusers Regnebog for Mellemlasser. 1 Sæt Hjemmeopgaver om Ugen.
3. Realklasse (Matthiessen). J. Petersens Aritmetik II forfra til Logaritmer. Repeteret baade dette Pensum og I med enkelte Forbigaaelser. Sammes Geometri Kap. III samt repeteret I II og III. Regning efter Bokkenheusers Regnebog for Mellemlasser. Hjemmeopgaver 1 Gang om Ugen. Opgaver paa Skolen 1 Gang ugentlig.
3. Klasse (Thaarup). J. Petersens Aritmetik II til Logaritmer. J. Petersens Geometri Kap. III, repeteret I—II. En Hjemmeopgave til hver Time. Den mat.-nat. Afdeling i Særtimerne: Geom. Tegning og geom. Opgaver.

4. Realklasse (Lauritzen). Læst det manglende og repeteret baade Aritmetik og Geometri efter J. Petersens Lærebøger. Bokkenheusers Regnebog for de højere Klasser. Krogh-Jensens Konstruktionsopgaver. Hjemmeopgaver 2 Gange ugentlig, Opgaver paa Skolen 1 Gang ugentlig.
4. Klasse a og b (Zoffmann og Lauritzen). Læst det manglende fra sidste Aar samt repeteret J. Petersens Aritmetik og Algebra I—II og sammes Geometri. Bokkenheusers Regnebog for de højere Klasser og J. Petersens Metoder og Teorier ere benyttede. Geometrisk Tegning. Hjemmeopgaver 2 Gange ugentlig. Opgaver paa Skolen 1—2 Gange ugentlig.
5. Klasse, spr.-hist. Afdeling (Lauritzen). Gennemgaaet de første Begyndelsesgrunde i Trigonometri. Repeteret det tidligere læste Pensum historisk ved mundtlige Meddelelser og Opgaver, hentede fra de ældste Forfattere.
5. Klasse, mat.-nat. Afdeling (Thaarup). J. Petersens Lærebøger i Algebra, Trigonometri og Stereometri. Opgaver af Sammes Metoder og Teorier Kap. I. Projektionstegning efter Seidelin. 3 Sæt Hjemmeopgaver hver Uge.
6. Klasse, mat.-nat. Afdeling (Lauritzen). De samme Lærebøger som i 5te Klasse og desuden J. Petersens analytiske Geometri. Repeteret hele det forlangte Pensum. 3 Sæt Hjemmeopgaver ugentlig.

Naturlære. (Ibsen.)

3. Realklasse. Holtens Naturens almindelige Love til Hæverten.

3. Klasse, mat.-nat. Afdeling. Af Ørstedes mekaniske Fysik det samme Afsnit som i 3. Realklasse.
4. Realklasse. Det foreskrevne Pensum efter Holtens Naturens alm. Love med enkelte Tilføjelser.
4. Klasse, mat.-nat. Afdeling. Det foreskrevne Pensum efter Ørstedes mekaniske Fysik og Silfverbergs kemiske Fysik med enkelte Tilføjelser.
5. Klasse, spr.-hist. Afdeling. Holtens Naturens alm. Love til Bevægelseslæren; tillige Magnetisme og Gnidningselektricitet.
5. Klasse, mat.-nat. Afdeling. Ørstedes mekaniske Fysik til Bølgebevægelse samt af Jamins petit traité de physique Læren om Varmen og Gnidningselektricitet. Regnet 40 Opgaver efter Ganot og Pierre.
6. Klasse, spr.-hist. Afdeling. Det foreskrevne Pensum efter Holtens Naturens alm. Love og Jørgensens Astronomi med Tilføjelser.
6. Klasse, mat.-nat. Afdeling. Det foreskrevne Pensum efter Ørstedes mekaniske Fysik, Jamins petit traité de physique samt Jørgensens Astronomi. I en enkelt Time udenfor det egentlige Undervisningskursus er mere indgaaende blevet gennemgaaet enkelte Afsnit af den nyere Fysik og Astronomi.

Naturhistorie.

1. Klasse og 1. Realklasse (Zoffmann og Thaarup). Hvirveldyrene efter Lützens Zoologi Nr. 2.
2. Klasse og 2. Realklasse (Zoffmann). Det menneskelige Legemes Bygning og Leddyrene efter Lütken. Første Afsnit af Grønlands Botanik.
3. Klasse og 3. Realklasse (Zoffmann). Læst Blød-

- dyrene og repeteret Krybdyr, Padder og Fisk.
Læst Blomsterplanterne og de blomsterløse Planter.
4. Klasse og 4. Realklasse (Zoffmann). Lütkens Zoologi Nr. 2 og Grønlunds Botanik.
 5. Klasse, mat-nat. Afdeling (Zoffmann), har lært at kende de vigtigste Mineralier og Bjærgarter; dernæst er der meddelt en Oversigt over den alm. Geognosi og Danmarks Geognosi.

Tegning. (Dalsgaard.)

1. Realklasse har haft Øvelse i dels ved Frihaandstegning, dels ved Passer, Lineal og Ridsefjeder at fremstille et Slags Ornament.
1. Klasse. Frihaandstegning dels efter større Omridsforbilleder, der ere formindskede, dels efter mindre Fortegninger, der ere forstørrede.
2. Realklasse. Geometrisk Tegning.
2. Klasse har tegnet efter større Klodser eller efter skyggede Fortegninger.
3. Realklasse. Projektionstegning.
4. Realklasse. Større Ornament, til Dels med Farvepaalæg, mest efter pompejanske Motiver.

Skrivning. (S. P. Hansen.)

1. og 2. Kl., 1. og 2. Realkl. samt de ikke syngende Disciple i 3. Kl. og 3. Realkl. — I de første Maaneder af Skoleaaret skrives mest efter Forskrift paa Skoletavlen, derefter benyttes 4de H. af Brandts Skrivebøger og Bjerrings lat. og got. Forskrifter, til sidst skrives efter en trykt Bog.

Sang og Instrumentalmusik. (Jæhnigen.)

I Sangundervisningen deltog 150 Disciple. Hver

Time begyndte med Skalaer med tilhørende Akkorder, kromatisk Skala, Træffeøvelser efter Tavle, udenad og efter Sannes Træffeøvelser, enstemmige for de lavere Klasser, 2stemmige for de 3 øverste; fremdeles Øvelser i at synge fra Bladet efter Sannes 2stemmige Fædrelandssange. Af Sange ere lærte 30 3 og 4stemmige Sange a capella samt 20 Fædrelandssange og Konfirmationskantaten. Af de 2 øverste Klasser er dannet en Solokvartet for Mandsstemmer. I Instrumentalundervisningen have 12 Elever deltaget, heraf 8 i Pianospil og 4 i Violinspil. Der er jævnlgt givet Eleverne Lejlighed til Sæmmenspil.

Mandag d. 4de April inspiceredes Sangundervisningen af Sanginspektøren.

Gymnastik og Svømning. (Christensen og Hansen.)

Alle Klasserne have Gymnastikundervisning i 4 Timer om Ugen. 6 Disciple ere fritagne for Gymnastik.

I Svømmetiden er der Svømning hver Dag, naar Vejrliget tillader det, og Disciplene blive dertil inddelte i Hold paa 10 til 12. 91 have svømmet 200 Alen, 35 100 Alen, 3 ere fritagne, 21 kunne ikke svømme, og Resten svømmer mellem 10 og 100 Alen.

Riffelskydning. (Christensen og Hansen.)

I Riffelskydning deltog i Skoleaaret 1890—91 31 Disciple af 6te og 5te Klasse. 18 have skudt paa 100 Alen, 29 paa 300 Alen, 10 paa 400 Alen, 5 paa 500 Alen, 2 paa 600 Alen. Man har benyttet Skiven med samme Inddeling som bruges ved akademisk Skytteforening. Der er skudt med Remingtonriffel. Med Hensyn til Resultatet paa de enkelte Afstande henvises til nedenstaaende Tabel.

Afstand.	Skud.	Træffere.	Points.	Sum af Træffere og Points.
100 Al.	250	235	546	1016
300 »	740	542	935	2019
400 »	485	357	654	1368
500 »	60	56	149	261
600 »	20	20	62	102
<hr/>				
Ialt	1555	1210	2346	4766

Præmieskydning holdtes den 28de Maj for Disciplene af 6te Klasse.

Mandag d. 4de April inspiceredes Gymnastikundervisningen af Gymnastikinspektøren.

Sløjd. (Zoffmann.)

I Undervisningen, der gaves i December, Januar, Februar og Marts, deltog 90 Elever og skolesøgende Disciple af alle Skolens Klasser, delte i 4 Hold; hvert Hold undervistes 2 Timer ugentlig.

Cricketspil.

I Cricketspil deltog i Sommeren 1891:	
af 6. Klasse	15
» 5. »	16
» 4. »	17
» 4. R. »	6
» 3. »	6
» 3. R. »	11
» 2. »	11
» 2. R. »	11
» 1. »	10
» 1. R. »	12

Ialt 115

Øvelserne, der ordnes af Disciplene selv, holdtes 2 Timer daglig i Tiden fra Maj til September, omtrent 20 Gymnastiktimer i hver af de 4 nederste Klasser benyttedes til Cricketøvelser i Begyndelsen af Maj og Slutningen af September.

Med Herlufsholms Boldklub kæmpedes der i Herlufsholm den 10de Maj (Herlf. Boldklub sejrede med 7 staaende Gærder). Med samme Klub kæmpedes der i Sorø den 13de September (S. Akds. Boldklub sejrede med en Halvleg og 56 Points).

Til Afgangsprøven opgive de studerende Disciple

- i Oldnordisk: Wimmers oldnordiske Læsebog S. 26—36, 74—121, 131—135;
- i Engelsk: Hansens og Magnussens engelske Læsebog II, S. 1—40, sammes engelske Læsestykker S. 1—111;
- i Latin: Cicero, 4de Tale mod Verres, Lælius. Livius, 9de Bog. Horats, 2den Bog af Brevene samt ars poetica; af Oderne I. 1, 3, 10, 12, 15, 19, 22, 24, 27, 29, 30, 31, 32, 38; II. 6. 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 18, 20; III. 1, 2, 9, 13, 18, 23, 24, 28, 30; IV. 3, 7, 15; af Epoderne efter Lembekes Udvalg 1, 2, 4, 6, 7, 10; af Satirerne efter Lembekes Udvalg I. 5, 9; II. 6. Madvigs carmina selecta, Catul 1, 3, 4, 7, 9; Tibul 2, 3; Properts 1, 5, 7; Ovid 1, 2; Juvenal 8; Martial 1, 2, 4, 5, 7, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 20;
- i Græsk: Homers Odys. 6, 9. Iliad. 2 til V. 490, 3 til V. 382, 6, 16. Tregders Antologi: Elegierne

med Forbigaaelse af 6, 13, 16, Epigrammerne 1, 2, 4, 5, 12, 13, 14, 19, det æoliske Melos til Theokrit med Forbigaaelse af Alkaios og Sappho. Herodot, 3dje Bog med Forbigaaelse af Kap. 89—118. Plutarch, Agis og Kleomenes. Platon, Apölogien og Kriton. Lysias 12.

Til Afgangsprøven opgive Realdisciplene

- i Engelsk: Brekkes Læsebog S. 1—67, 118—184; Hansens Udvalg af engelske Digte S. 28—38, 49—69;
- i Tysk: Kapers og Simonsens Læsebog for højere Klasser S. 1—36, 77—83, 107—119, 205—215, 266—270, 281—307, 363—367, 383—391, 405—407, 411—415;
- i Fransk: Borrings Études littéraires S. 49—65, 86—108, 150—179, 224—237, 295—309.

Til 4de Klasses Hovedeksamen opgives

- i Fransk: 4de a, Borrings Études littéraires S. 122—194, 224—232, 275—295.
4de b, Borrings Études littéraires S. 1—13, 122—165, 270—315;
- i Latin: 4de a, Cicero pro Roscio Am. Kap. 24—53, Sallust, Catilina Kap. 17—53, Ovid ved Bloch Perseus V. 175—423, Ceres 1—258.
4de b, Cicero pro Roscio Am. Kap. 24—53, Sallust, Catilina Kap. 17—53, Ovid ved Bloch: Ceres V. 1—299, Pentheus 1—223;
- i Græsk: Xenophons Anabasis 4. Bog, Homers Iliade 1. Sang.

Biblioteket.

I Løbet af Aaret 1891 er Seddelkatalogen bleven forøget med 134 Nummere, hvorefter Antallet af Sedler er 23475.

Udlaan og det specielle Tilsyn er overdraget til Adjunkt Michelsen.

Den fysiske Samling

er i Aarets Løb forøget med et Regnault's Vandkalorimeter, en astronomisk Kikkert (med 3 Tommers Objektiv fra Merz i München), forsynet med parrallaktisk Opstilling med Rektascensions- og Deklinations-Kredse paa 8 Tommer samt Urværk og tilhørende Mikrometer og Positionsapparat (Kikkerten med Opstilling er Jüngers Model til Universitetsobservatoriets store Ækvatoreal fra 1861).

Samlingen bestyres af Overlærer Ibsen.

Den naturhistoriske Samling

er forøget med

Hovedskal af en Vædder, givet af A. Struck.

Takker af Elsdyr
Takker af Rensdyr } Mosefund, Sorøegnen.

Milvus niger, sort Glente, Thurebyholm, givet af Fasanjæger Joachim Nielsen,

Cyanurus sp. Blaa Skade, Amerika,

Podiceps cornutus, hornet Lappedykker, givet af G. Birch,

Larus marinus, Svartbag-Maage, givet af F. Bentzen,

Larus fuscus, Sildemaage, givet af H. Bentzen,

En Hugormeham, givet af G. Berg,

Petromyzon fluviatilis, Flodlampret, Døjringe, givet af
V. Nielsen,

Skallen af en stor Fususart, givet af Tage Lange,

H. Bistrup har foræret 9 Fugleskind af grønlandske
Fugle, og G. Andersen Kogler af Pinus Pinea,
Cedrus Libani, Abies pectinata, Pinus pinaster,
Abies nobilis, Pseudotringle Douglassi og Pinus
Canariensis.

Af anatomiske Præparater er anskaffet:

Rotte, injiceret og aabnet,
Hjerne af et Faar,
Hjerte af et Faar,
Øjeæblepræparat af en Oxe,
Maven af en Ged,
Tarmkanal af en Grindehval,
Voxudstøbning af en Barnelabyrint,
Due, inj. og aabnet,
Labyrintudstøbning af en Ugle,
Hjerte og Karstammer af en Due,
Giftapparatet af en Hugorm,
Sumpskildpadde, aabnet,
Hjerte af en Havskildpadde,
Brun Frø, inj. og aabnet,
Skalle, Han og Hun, aabnede,
Nervesystem af en Flodkrebs,
Nervesystem af en Bjørnekrebs,
Blæksprutte, aabnet,
Skovsnegl, aabnet,
Dammusling, aabnet.

Samlingen bestyres af Adjunkt Zoffmann.

Discipelbiblioteket.

Følgende Bøger ere tilkomne:

- Etlar: Sagn og Eventyr,
 Ebers: Grethe,
 Thyregod: Gamle Dage,
 Verne: Kaptajn Grants Børn,
 do. : En Verdensomsejling under Havet,
 Hansen: Illustr. Idrætsbog Hft. 23—28,
 Historiske Kildeskrifter for 1891.

Desuden ere følgende opslidte Bøger blevne erstattede med ny Eksemplarer:

- Palud. Müller: Ivar Lykkes Historie,
 Hauch: En polsk Familie,
 do. : Thorvald Vidførle,
 Farrer: Lidt efter lidt,
 Reuter: Landmandsliv,
 Ingemann: Prins Otto af Danmark,
 Etlar: Herremænd,
 do. : Gøngehøvdingen,
 do. : Ingola,
 do. : Familien Nordby,
 do. : Johannes Falk,
 Marryat: Kapergasten,
 Ingemann: Kong Erik og de fredløse,
 Bernhard: Bind 1, 2, 3, 6, 7, 8, 11,
 Lange: De lyse Nætter,
 Holst: Korsaren,
 Scott: Kenilworth,
 Topelius: Feltlægen I,
 Bergsøe: Gengangerfortællinger,
 Møller: Paa Farten,

P. P.: Tordenskjold,

Ewald: Anna Hardenberg.

Adjunkt Wørmer og Elev Johan Mortensen
have bestyret Samlingen.

Festligheder.

I dette Skoleaar have følgende større Festligheder fundet Sted:

I December Bal.

I Marts Maskerade.

I Anledning af Hs. Majestæt Kongens Fødselsdag Bal.

I Anledning af Ds. Majestæter Kongens og Dronningens Guldbryllup Festmiddag for Eleverne.

Den 22de Maj modtog Akademiet Besøg af omtrent 50 forhenværende Elever og Disciple, der efter Foranstaltning af Soransk Samfund tilbragte en Dag i Barndomshjemmet.

Skolens Afgang- og Aarsprøver.

Den skriftlige Del af Afgangsprøverne og 4de Klases Aarsprøve afholdes fra den 10de til den 15de Juni; den skriftlige Prøve for Skolens øvrige Disciple begynder den 22de Juni.

Den mundtlige Del af Prøverne finder Sted i følgende Orden:

Mandag d. 20. Juni.

Kl. 8. VI m. Matematik.		Kl. 4. VI s. Naturlære.
» — IV. Naturhistorie.		» — 4. R. Naturhistorie.

Tirsdag d. 21. Juni Kl. 8. VI m. Naturlære.
 » » » » — IV. Naturhistorie.

Onsdag d. 22. Juni.

Kl. 10. VI. Fransk.	Kl. 4. VI. Fransk.
» 11. IV. Tysk.	» — 4. R. Tysk.

Torsdag d. 23. Juni.

Kl. 8. IV. Tysk.	Kl. 4. IV. Tysk.
» — 4. R. Fransk.	» 6. VI. Tysk.

Lordag d. 25. Juni.

Kl. 11. VI. Historie.	Kl. 4. VI. Historie.
-----------------------	----------------------

Tirsdag d. 28. Juni.

Kl. 8. VI. Dansk og Oldnord.	Kl. 4. VI. Dansk og Oldnord.
	» 7. 4. R. Dansk.

Onsdag d. 29. Juni.

Kl. 8. 4. R. Dansk.	Kl. 3-6. I. Religion.
» — V. Fransk.	» 3-6. 2. R. Dansk.
» 8-11. 1. R. Naturhistorie.	

Torsdag d. 30. Juni.

Kl. 8. VI. Engelsk.	Kl. 3. 4. R. Engelsk.
» 8-10. III. Historie.	» 3-6. 3. R. Religion.
» 8-11. II. Geometri.	

Fredag d. 1. Juli.

Kl. 8. 4. R. Naturlære.	Kl. 3-5. III. Geometri.
» 8-11. 3. R. Dansk.	» 3-6. 1. R. Dansk.
» 8-10. II. Geografi.	» 3-6. I. Latin.
» 8-10. 2. R. Fransk.	

Lørdag d. 2. Juli.

Kl. 8. V s. Græsk.	Kl. 3-6. 1. R. Engelsk.
» — V m. Matematik.	
» — IV. Historie.	
» 8-11. III. Latin.	
» 8-10. 3. R. Fransk.	

Mandag d. 4. Juli.

Kl. 8. IV. Matematik.	Kl. 4. IV. Matematik.
» 8-10. III. Geografi.	» 3-6. 3. R. Engelsk.
» 8-11. 3. R. Naturlære.	» 3-6. 2. R. Geometri.
» 8-11. II. Latin.	
» 8-11. 2. R. Tysk.	
» 8-11. I. Geografi.	

Tirsdag d. 5. Juli.

Kl. 8. 4. R. Matematik.	Kl. 4. IV. Matematik.
» — V. Dansk.	» 3-5. II. Religion.
» 8-10. 3. R. Geografi.	» 3-5. 1. R. Fransk.
» 8-10. III. s. Græsk.	
» 8-10. 2. R. Geografi.	
» 8-11. I. Tysk.	

Onsdag d. 6. Juli.

Kl. 8. V. Naturlære.	Kl. 3-5. III. Religion.
» — IV a. Græsk.	» 3-6. I. Fransk.
» 8-11. 3. R. Naturhistorie.	
» 8-11. II. Historie.	
» 8-11. 2. R. Engelsk.	
» 8-11. 1. R. Geografi.	

Torsdag d. 7. Juli.

Kl. 8. V. Latin.	Kl. 3-6. 2. R. Aritmetik.
» — IV. Geografi.	» 3-6. 1. R. Tysk.
» 8-11. 3. R. Aritmetik.	» 3-4. III m. Naturlære.
» 8-11. III. Tysk.	
» 8-11. II. Fransk.	
» 8-11. I. Historie.	

Fredag d. 8. Juli.

Kl. 8. V. Engelsk.	Kl. 3 ^{1/2} . IV. Latin.
» — V. Tysk.	» 3-5. II. Tysk.
» — 4. R. Historie.	» 3-5. 2. R. Historie.
» 8-11. 3. R. Geometri.	» 3-5. I. Naturhistorie.
» 8-11. III. Aritmetik.	» 3-5. 1. R. Religion.

Lørdag d. 9. Juli.

Kl. 8. VI. Græsk.	Kl. 4. VI. Græsk.
» 8-11. 3. R. Historie.	» 6. IV a. Latin.
» 8-11. 2. R. Naturhistorie.	» 3. 4. R. Geografi.
» 8-10. III. Fransk.	» 3. IV b. Naturlære.
» 8-11. II. Aritmetik.	
» 8-11. 1. R. Historie.	

Mandag d. 11. Juli.

Kl. 8. VI. Latin.	Kl. 4. VI. Latin.
» — V. Historie.	» 3-5. II. Naturhistorie.
» — IV. Fransk.	» 3-5. 2. R. Religion.
» 8-10. III. Naturhistorie.	» 3-5. 1. R. Matematik.
» 8-11. 3. R. Tysk.	
» 8-11. I. Matematik.	

Tirsdag den 12. Juli Kl. 2 bekendtgjøres Udfaldet af Afgangsprøverne og Aarsprøven samt Disciplenes Omflytning.

Onsdag den 13. Juli Kl. 10 og Torsdag den 14. Juli Kl. 10 prøves de nye Disciple, der ere anmeldte til 2den og højere Klasser, Torsdag den 14. Juli Kl. 10 prøves de til 1ste Klasse anmeldte.

Undervisningen i det nye Skoleaar begynder Fredag den 19. August Kl. 10, til hvilken Tid Disciplene forsamle sig i Lovsangssalen.

Disciplenes Forældre og Værger samt enhver, der har Interesse for Skolen, indbydes herved til at overvære de mundtlige Prøver og Slutningshøjtideligheden.

SORØ AKADEMIS LÆRDE SKOLE OG OPDRAGELSESANSTALT,
den 4de Juni 1892.

P. K. BLICHERT.

1892.